

Η Χαραυγή

μελετητῶν τῆς Βίβλου

2009

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
Η ΧΑΡΑΥΓΗ
THE DAWN (GREEK)
EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

76ον- ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2009

Ο ΑΙΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ.....	2
ΜΙΑ ΠΛΑΞ ΤΟΥ ΠΙΛΑΤΟΥ.....	22
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.....	26
Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.....	44
ΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΡΑΥΓΗΣ.....	62
ΜΑΡΤΑΡΙΤΑΙ.....	64

---000---

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY - U.S.A.

Ο ΑΙΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

TAN ἡ
πρώτη

ἀτομικὴ

βόμβα ἐξεράγη

πρὸ εἴκοσι καὶ πλέο

εἰπῶν, διεκηρύχθη ὅ-

τι ὁ κόσμος εἰσήλ-

θεν "εἰς τὸν αἰῶνα

τοῦ ἀτόμου." "Ὅταν

τὴν 4ην Ὀκτωβρίου 1957 ἡ Ρωσσία ἐξετόξευσεν

τὸν πρῶτον δορυφόρον πέραν τοῦ διαστήματος καὶ

τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς Γῆς, ἐλέχθη παρὰ τῶν ἐπισ-

τημόνων ὅτι τὸ ἐπίτευγμα τοῦτο διανοίγει τὸν αἰ-

ῶνα τοῦ διαστήματος. Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ κατὰ τὴν

ὅποιαν ὁ ἄνθρωπος κατόρθωσε νὰ διασπᾷ τὴν ἑλξιν καὶ νὰ διαπεράσῃ πέραν τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς Γῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας ζῶμεν.

Πολλοί, καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας, ὀνειροπώλησαν τὴν κατάκτησιν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ διαστήματος πέραν τῆς Γῆς. Ὁ Δαίδαλος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἴκαρος, κατὰ τὴν μυθολογίαν, φανερῶνουν τὴν διακαῇ σκέψιν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ ἀέρος. Ἐπίσης κατὰ τὸν Βον Λίωνα μ. Χριστὸν ὁ Λουκιανὸς μὲ τὸν Ἰκαρομένιππον ἡ Ὑπερνέφελον, μὲ πτέρυγας ἀετοῦ καὶ γυπὸς, ἐπέταξεν εἰς τὴν Σελήνην καὶ τοῦ πέραν αὐτῆς διαστήματος, εἰς τὰ ἐνδικοιτήματα τῶν θεῶν.

Ἀλλὰ ὁ Λουκιανὸς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ αἰῶνας μετὰ ταῦτα, δὲν ἐγνώριζον ὅτι ὁ ἀῆρ ὑπερθεῖν τῆς Γῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πετοῦν τὰ διάφορα πτηνὰ, δὲν ἐπεκτείνεται πολὺ πέραν τῶν ὀλίγων μιλλίων ὑπεράνω τῆς γῆς, καὶ ὅτι τὴν Σελήνην καὶ τὴν Γῆν τὴν διαχωρίζει ἀπόστασις κενοῦ πλέον τῶν 235,000 μιλλίων.

Ἐναπόκειτο εἰς τὸν μέγαν Ἀγγλον φυσικομαθηματικὸν καὶ ἀστρονόμον Ἰσαὰκ Νεύτωνα διὰ νὰ

λύση τὸ πρόβλημα τῆς Παγκοσμίου Ἑλξεως τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἥτις ποικίλει ἐκ τοῦ ὄγκου καὶ ταχύτητος ἐκάστου σώματος. Εἰς ἕκαστον οὐράνιον σῶμα ὅπως καὶ εἰς τὴν Γῆν, ἡ ἑλξις εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον αὐτοῦ.

Ὁ Ἰούλιος Βέρν, Γάλλος συγγραφεὺς 1828-1905, διὰ τῆς τολμηρᾶς αὐτοῦ φαντασίας, ὀνειρεύθη τὸ "βαρύτερον τοῦ ἀέρος" ἀερόπλανον, καὶ ἔγραψε τὸ μυθιστόρημα αὐτοῦ "Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ Εἰς 80 ΗΜΕΡΑΣ." καὶ "ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗΝ," καθὼς ὀνειρεύθη καὶ τὸ ὑποβρύχιον γράψας τὸ μυθιστόρημα αὐτοῦ "ΕΙΚΟΣΙ ΛΕΥΤΑΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ." Πλὴν ὅλα ταῦτα καὶ ἄλλα, ἦσαν φαντασίαι τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ πέραν τῆς Γῆς διαστήματος, καθὼς καὶ τῆς θαλάσσης.

Ο ΕΣΧΑΤΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

Ὅλαι αἱ φαντασίαι αὗται χιλιάδων ἐτῶν, ἐπραγματοποιήθησαν ἐντὸς ἐνδὸς αἰῶνος. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Δημιουργὸς τῶν "χρόνων καὶ καιρῶν" καὶ ἀνέγραψε τὸ σχέδιόν Του εἰς τὸν Λόγον Αὐτοῦ, τὴν Γραφήν, τὸν ὁποῖον μόνον οἱ συνετοὶ θέλουσιν ἐννοήσει. "Ὁ ἔσχατος καιρὸς" εἶναι περί-

βλεπτος εἰς τὰς Γραφὰς, διότι ἐν αὐτῇ ἀποκαλύπτεται τὸ Σωτήριον σχέδιον Αὐτοῦ διὰ τὸν ἄνθρωπον. Εἰς ΛΑΝ. ιβ:4, ἀναγινώσκωμεν,

" Καὶ σὺ Δανιὴλ, ἔγκλεισον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον, ἕως τοῦ ἐσχάτου καιροῦ, τότε πολλοὶ θέλουσι περιτρέχει, καὶ ἡ γνῶσις θέλῃ πληθυνθῇ."

Τι ἐννοεῖ "ἔγκλεισον τοὺς λόγους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον;" Τὸ βιβλίον καὶ οἱ λόγοι ἐγράφησαν ὑπὸ τοῦ Δανιὴλ, πάντες δὲ δύνανται νὰ μελετήσουν αὐτὸ, πλὴν εἶναι "κεκλεισμένη" ἡ ἔννοια τῶν λόγων τοῦ βιβλίου. Μόνον οἱ συνετοὶ τοῦ ἐσχάτου αἰῶνος θέλουσιν ἐννοήσῃ, καὶ οὗτοι ὀνομάζονται "μακάριοι" ὑπὸ τοῦ Δανιὴλ. ΛΑΝ. ιβ:10,12.

Η ΤΑΧΥΤΗΣ ΤΟΥ ΕΣΧΑΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

"Όταν ὁ Ἰούλιος Καίσαρ ἐδολοφονήθη τῇ 44 π.Χ. παρήλθον τρεῖς ἑβδομάδες πρὶν γίνῃ γνωστὴ ἡ εἴδησις εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἄλλ' ὅταν ὁ Ἀρχιδούξ τῆς Αὐστρίας FRANCIS FERDINAND OF HABSBURG καὶ ἡ σύζυγός του, ἐπικτον ὑπὸ τὰς σφαίρας τοῦ δολοφόνου τὴν 28ην Ἰουνίου 1914 εἰς τὸ SARAGEVO τῆς Αὐστρίας, ἡ εἴδησις αὕτη δι-

εδόθη εἰς τὰ ἄκρα τῆς Γῆς ἐντὸς ὥρων. Ἡ γνῶσις τῆς τυπογραφίας, ἄσυρμάτου, τηλεφώνου, τηλεοράσεως κ.λ.π. περιέδεσαν τὴν Γῆν, τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς, εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε σήμερον διὰ τῆς Τηλεοράσεως καὶ τῶν δορυφόρων μανθάνομεν καὶ βλέπομεν γεγονότα λαμβάνοντα χώραν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς Γῆς ἐντὸς λεπτῶν.

Εἰς ΨΑΛΜ. οζ:18 ἀναγινώσκομεν,

"Ἐφώτισαν αἱ ἀστραπαὶ τὴν οἰκουμένην.

Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἔγεινεν ἡ γῆ."

Καὶ ἀλλαχοῦ,

" Αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ φωτίζουνσι τὴν οἰκουμένην. Εἶδεν ἡ γῆ καὶ ἔσαλεύθη."

ΨΑΛΜ. 97:4.

Ἡ ἀστραπή εἶναι σύμβολον γνώσεως, φωτός, καὶ τὸ φῶς δίδει γνῶσιν, ἀλήθειαν. Ἀλλὰ παρητήρησατε τὴν διακήρυξιν, ὅτι, καίτοι ἡ γνῶσις ἔχει πληθυνθῆ, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιτρέχουσιν, ἐντούτοις "εἶδεν ἡ γῆ καὶ ἔσαλεύθη." Ἡ Γῆ εἶναι σύμβολον ὁργανωμένης κοινωνίας, ἐνῷ ἡ θάλασσα παριστᾷ τὰ ἀναρχικὰ πλήθη τῆς ἀνθρωπότητος. Εἰς ΠΣΑΙΑΝ νζ:20 ἀναγινώσκομεν,

"Οἱ δὲ ἄσεβεῖς εἶναι ὡς ἡ τεταραγμένη
θάλασσα, ὅταν δὲν δύναται νὰ ἡσυχάσῃ.
Καὶ τὰ κύματα αὐτῆς ἐκρίπτουσι κατα-
πάτημα καὶ πηλὸν."

Τὴν ἰδίαν σημασίαν ἐκφράζει καὶ ὁ Ἰησοῦς
εἰς ΛΟΥΚΑ κα:25, ἀναφερόμενος εἰς τὰ σημεῖα
τῆς Βας Αὐτοῦ παρουσίας, λέγων,

"Καὶ ἐπὶ τῆς γῆς στενοχωρία ἐθνῶν ἐν ἀπο-
ρία, καὶ θέλει ἡχεῖ ἡ θάλασσα καὶ τὰ κύ-
ματα, οἱ ἄνθρωποι /οἱ σκεπτόμενοι λογικῶς
καὶ διακρίνοντες τὰ σημεῖα/ θέλουσιν ἀπο-
ψυχεῖ ἐκ τοῦ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐ-
περχομένων δεινῶν εἰς τὴν οἰκουμένην.."

Η ΟΡΙ'ΑΝΩΜΕΝΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Εἰς τὰς Γραφὰς ΓΗ καὶ ΟΥΡΑΝΟΣ συμβολίζουν
ὀργανωμένην κοινωνίαν, Ὀρησκευτικο-Πολιτικὴν
κατάστασιν. "Νέοι οὐρανοὶ καὶ Νέα Γῆ" ἡ ἀναφε-
ρεται εἰς Β.ΠΕΤΡ.Υ:13, ΛΠΟΚ. κβ:1, ΗΣ.ζε:17,
συμβολίζουν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς δύο
αὐτῆς φάσεις, "πνευματικὴν καὶ ἐπίγειον." Ἡ
παροῦσα Γῆ καὶ οὐρανὸς, παριστᾷ τὴν ὀργανωμέ-
νην κοινωνίαν Ὀρησκευτικοπολιτικὴν ὑπὸ τὸν ἄρ-

χοντα τοῦ αἰῶνος τούτου, τὸν Σατανᾶν καὶ τὴν ἐπιρροὴν αὐτοῦ. Ἡ κατάστασις αὕτη θὰ παρέλθῃ διὰ νὰ ἰδρυθοῦν ΟΙ ΝΕΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ καὶ ἡ ΝΕΑ Γῆ ἐν τῇ ὁποίᾳ δικαιοσύνη θὰ κατοικῇ, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ γίνεται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς καθὼς γίνεται ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ προφῆτης Ἀγγαῖος λέγει, ἰβ:7:

"Ἐτι ἅπαξ θέλω σείσει τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν/παροῦσαν κοινωνικὴν κατάστασιν/ καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, καὶ θέλω σείσει πάντα τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἔλθεῖ ὁ ἐκλεκτὸς πάντων τῶν ἐθνῶν."

Ἀπὸ τὸ 1914 ἤρχισε τὸ σείσιμον τοῦτο τῶν ἐθνῶν. MATΘ. κδ:21,22. Γενικαὶ μεταβολαὶ ἐπῆλθον εἰς τὰ ὅρια τῶν ἐθνῶν ἀπὸ τοῦ 1914 καὶ ἐντεῦθεν. Ὁ Παῦλος ἀναφερόμενος εἰς τὴν προφητείαν ταύτην, παραθέτει αὐτὴν εἰς ΕΒΡ. ιβ:26-27, λέγει, ὅτι "Τὸ ἔτι ἅπαξ" δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετὰθεσιν ὡς χειροποιήτων, διὰ μείνουν τὰ μὴ σαλευόμενα, καὶ ποῖα εἶναι τὰ μὴ σαλευόμενα; ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. ἔδ. 28.

Ὅταν ἐδίδετο ὁ νόμος εἰς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, τὸ ὄρος ἔκαίετο, καὶ ἦτο ζόφος

καὶ σκότος καὶ ἥχος σάλπιγγος ὥστε ὁ λαὸς καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔγειναν ἔντρομοι, "φοβερὸν τὸ φαινόμε-
νον." ΕΒΡ. ιβ:18-22. Ἡ διαθήκη ἐκείνη τοῦ νό-
μου ἐγκαινιάσθη τοιοῦτοτρόπως, διὰ τοιούτων
σημείων. Ἡ Νέα Διαθήκη ὑπὸ παρομοίων γεγονό-
των θὰ ἐπακολουθήσῃ, μετὰ τὸν μεγαλύτερον τοῦ
Μωϋσέως Μεσίτην, τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἐκκλησί-
αν Αὐτοῦ. Ὁ Ἰησοῦς ἀναφερόμενος εἰς τὸν καιρὸν
ἐκείνον πρὶν τῆς ἐγκαινιάσεως τῆς Κ. Διαθήκης
λέγει ὅτι θὰ εἶναι θλίψις τοιαύτη ἥτις οὔτε
ἔγεινεν οὔτε θέλει γεῖναι μετὰ ταῦτα. ΜΑΤΘ. κδ:
21,22. "Διὰ τοῦτο, παραλαμβάνοντες βασιλείαν ἁ-
σάλευτον "ὅρος Σιών-Βασιλείαν- ἧς κρατῶμεν τὴν
χάριν διὰ τῆς ὁποίας λατρεύομεν τὸν Θεὸν με-
σέβας καὶ εὐλάβειαν." ΕΒΡ. ιβ: 28.

ΓΗ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΟΣ ΣΗΙΟΝΤΑΙ ΑΠΟ
ΤΟ 1914.

Αἱ μαρτυρίαι τῆς Γραφῆς εἶναι καθαφαὶ καὶ
ἰσχυραὶ ὅτι "ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ" εἶναι περιο-
δος ἐκ 2,520 ἐτῶν, ἀπὸ τὸ 606 π.Χ. ἕως τοῦ 1914
μ.Χ. Ἡ τιμωρία αὕτη ὀνομάζεται "ἐπταπλάσιος
τιμωρία" τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, τὸν ὅποιον
μόνον ἐγνώρισεν ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη. ΑΜΩΝ γ:2. Εὐ-

ρίσκεται δὲ εἰς ΛΕΥΙΤ. κς:Κεφ. Ἡ ἑπταπλάσιος αὐτῶν τιμωρία ἤρχισεν ὅτε ὁ τελευταῖος αὐτῶν βασιλεὺς Σεδεκίας, ἠχμαλωτίσθη τὸ 606 π.Χ. ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ κατεκάη, καὶ ὁ λαὸς ἐφέρθη αἰχμάλωτος εἰς Βαβυλῶνα. Β.ΧΡΟΝ. λς:20-23.

Τέσσαραις Αὐτοκρατορίαις παρήλθον, διαδεχθεῖσαι ἡ μία τὴν ἄλλην. Βαβυλὼν, Μηδοπερσία, Ἑλλάς, καὶ Ῥώμη ἢ Ῥωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία. Ἡ κεφαλὴ τῆς εἰκόνης τοῦ ἐνυπνίου τοῦ Ναβουχοδονόσορ, κατὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ΔΑΝ. β:37-45, ἦτο αὐτὸς ὁ Ναβουχοδονόσορ. Τὰ λεχθέντα εἰς τὴν κεφαλὴν ἐφαρμόζονται εἰς ὅλον τὸ σῶμα, δηλ. καὶ τὰς διαδεχθείσας Αὐτοκρατορίας. Ἔνεκεν τῆς ὑπερηφανείας τοῦ ὁ Ναβουχοδονόσορ κατεδικάσθη εἰς "ἑπτὰ καιροὺς". Εἰς αὐτὸν ἦσαν κατὰ γράμμα "ἑπτὰ ἔτη" νὰ κεῖται μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ ἐν παραφροσύνῃ. ΔΑΝ. δ:16, 23, 25, 32-37. Συμβολικῶς ὅμως ὑπετύπων ἡ ἀντεπροσώπευον 2,520 ἔτη, ἐν ἔτος 360 ἡμέρας. $360 \times 7 = 2,520$ ἔτη, λήγοντα τὸ 1914.

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἐνυπνίου, ἐρμηνευθεῖσα ὑπὸ

τοῦ Δανιὴλ, δεικνύει ὅτι κατὰ τὴν τετάρτην
 Αὐτοκρατορίαν, οἱ δέκα δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐ-
 τῆς συμβολίζουν ἢ παριστοῦν δέκα βασιλεῖς
 Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν ὡς εὗρισκοντο κατὰ τὸ 1914.
 Καὶ ἀναγινώσκομεν εἰς ΔΑΝ. β. 44, 45,

" Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκεί-
 νων, θέλει ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρα-
 νοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τὸν αἰῶνα δὲν
 θέλει φθαρῇ, καὶ ἡ βασιλεία αὕτη δὲν θέ-
 λει περάσει εἰς ἄλλον λαὸν-ὡς αἱ ἀνωτέ-
 ρα- θέλει κατασυντρίψει καὶ συντελέσει
 -Αὕτη- πάσας ταύτας τὰς βασιλείας-τὰς
 ἀντιπροσωπευομένας διὰ τῶν δέκα δακτύλων-
 αὕτη δὲ θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ καθὼς εἶδες ὅτι ἀπεκόπη λίθος ἐκ τοῦ
 ὄρους ἄνευ χειρῶν, καὶ κατασυνέτριψε τὸν
 σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὴν πηλόν, τὸν ἄρ-
 γυρον, τὸν χρυσόν /ομοῦ, καὶ ἔγεινεν ὡς
 ἄχυρον ἁλωνίου θερινοῦ, καὶ ὁ ἄνεμος ἐσή-
 κωσεν αὐτὰ, καὶ οὐδεὶς τόπος εὗρέθη αὐ-
 τῶν, ὁ δὲ λίθος ὁ κτυπήσας τὴν εἰκόνα ἔ-
 γεινεν ὄρος μέγα καὶ ἐγέμισεν ὅλην τὴν
 Γῆν, ἐδ. 34, 36. / " Ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, ὁ
 μέγας ἔκαμε γνωστὸν εἰς τὸν βασιλέα ὅ,τι
 θέλει γείνει μετὰ ταῦτα, καὶ ἀληθινὸν
 εἶναι τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ ἐρμηνεία
 αὐτοῦ."

ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΑΝΗΚΕΙ

Ἀφαιρῶν τὴν βασιλείαν ἐκ τοῦ τυπικοῦ Αὐ-

τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Θεὸς λέγει εἰς τὸν τελευ-
ταῖον βασιλέα Σεδεκίαν, ΙΕΖΕΚΙΗΛ κα:25-27,

"Καὶ σὺ βέβηλε ἀσεβῆ, ἡγεμὼν τοῦ Ἰσραὴλ,
τοῦ ὁποῖου ἦλθεν ἡ ἡμέρα, ὅτε ἡ ἀνομία
ἔφθασεν εἰς πέρας, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θε-
ὸς, Σήκωσον τὸ διάδημα, καὶ ἀφαίρεσον τὸ
στέμμα, αὐτὸ δὲν θέλει εἰσθαι τοιοῦτον,
ὁ ταπεινὸς θέλει ὑψωθῆ, καὶ ὁ ὑψηλὸς θέ-
λει ταπεινωθῇ.

Θέλω ἀνατρέψει, ἀνατρέψει, ἀνατρέψει αὐτὸ,
καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ἕως οὗ ἔλθῃ ΕΚΕΙΝΟΣ
εἰς ὃν ἀνῆκει, καὶ εἰς ΤΟΥΤΟΝ θέλω δώσει
αὐτὸ."

Στέμμα καὶ διάδημα, σημαίνει βασιλικὴν ἐ-
ξουσίαν καὶ δόξαν. Ὁ Θεὸς δι' ὅρκου εἶχεν ὑπο-
σχεθῆ εἰς τὸν Δαβὶδ ὅτι ὁ θρόνος αὐτοῦ θὰ ἦτο
ἀσάλευτος εἰς τὸν αἰῶνα, ΨΑΛΜ. πθ:4, 34-37, Β.
ΣΑΜ. ζ:16, ΛΟΥΚΑ α:32, 35, καὶ ἡ ὑπόσχεσις
αὕτη ἀνῆκει εἰς τὸν Χριστὸν κατὰ τὴν Βασιλείαν τοῦ
Παρουσίαν. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ κληρονόμος τοῦ
θρόνου τοῦ Δαβὶδ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ γενεαλογι-
κῶς, καθὼς καταφαίνεται ἐκ τῶν χωρίων ΗΓΑΓΙΑ
θ:7, ΛΟΥΚΑ α:32, 35, ΨΑΛΜ. β:6-8, κ.λ.π.

Ἡ ἐκλεκτὴ Αὐτοῦ ἐκκλησία, ἡ Νύμφη Αὐτοῦ,
τὸ Σῶμα Αὐτοῦ, συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ὑπό-
σχεσιν ταύτην, νὰ συμβασιλεύσῃ μετὰ τοῦ Χριστοῦ

διὰ τὴν εὐλογίαν πασῶν τῶν φυλῶν τῆς Γῆς.
ΛΟΥΚ.ΙΒ:32, κβ:29,30, Β.ΤΙΜ.β:12, κ.λ.π.

Ἀπὸ τὸ 1914 ἤρχισεν ἡ ἔξωσις. Ἡ διορία
τῆς κυριαρχίας τῶν ἔθνων ἐτελείωσεν ὅλων "ὁμοῦ".
"ΕΚΕΙΝΟΣ εἰς ὃν ἀνήκει" εἶναι παρὼν, συνάζων
πρῶτον τοὺς ἐκλεκτοὺς Αὐτοῦ, κάμνων λογαριασ-
μὸν μετὰ τῶν δούλων Αὐτοῦ, ΛΟΥΚ. ιθ:15, ἔπει-
τα ἔρχεται ἡ σφαγὴ τῶν ἐχθρῶν Αὐτοῦ, ἔδ. 27,
ἣτις ἀρχήσασα ἀπὸ τὸ 1914, ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως
τῆς διορίας αὐτῶν, καὶ θὰ τελειώσῃ ἐντὸς ὀλί-
γου διὰ τοῦ κατακορύφου τοῦ Ἀρμαγεδδῶνος καὶ
τῆς τελικῆς "θλίψεως τοῦ Ἰακώβ" ΙΕΡΕΜ.λ:7-11.
Τότε ἡ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ Αὐτοῦ θὰ γεί-
νῃ γνωστὴ ἐπὶ πάσης τῆς Γῆς. "Καὶ θέλουσι γνω-
ρίσει τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ ἁγιά-
ζων τὸν Ἰσραὴλ."

"Καὶ θέλω μεγαλυνθῆ καὶ ἁγιασθῆ, καὶ θέλω
γνωρισθῆ ἐνώπιον πολλῶν ἔθνων, καὶ θέλου-
σι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός."
ΙΕΖ. λζ:28, λη:23, λθ:7

Πολλοὶ προσκόπτουν μὲ τὰς διακηρύξεις
"ΚΑΙΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ" καὶ "ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ." Οἱ
"Καιροὶ τῶν ἔθνων" ἔχουσι νὰ κάμωσι μὲ τὴν δι-
άρκειαν τῆς ἐξουσίας τῶν ἐθνικῶν Κυβερνήσεων

καὶ τῆς ὑποτελείας τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ εἰς ἔθνικας Κυβερνήσεις, ἀπὸ τοῦ 606 π.Χ. ἕως τοῦ 1914 τοῦ τέλους τῆς διορίας αὐτῶν.

"ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ" ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐκκλησίας, τοῦ Σώματος Αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου Αὐτοῦς εἶναι ἡ Κεφαλὴ, ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τοῦ Κορνηλίου καὶ θὰ διαρκέσῃ ἕως τῆς συμπληρώσεως τοῦ Σώματος Αὐτοῦ. Ἡ ἀνάστασις τῶν Ἀρχαίων Ἀριστέων, θὰ ἀποδείξῃ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς θετικῶς. ΨΑΛΜ. με:16, M MATΘ. κβ:44,45, ΠΡΑΞ. ιε:14-17.

Η ΓΝΩΣΙΣ ΦΕΡΕΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

Ὁ ἔσχατος καιρὸς, καθ'ὃν οἱ ἄνθρωποι "περιτρέχουσι καὶ ἡ γνῶσις ἔχει πληθυνθῇ" ἔχει φέρει ἐπίσης ἐπανάστασιν εἰς "τῆν καὶ Οὐρανὸν." Αἱ ἐργατικαὶ τάξεις ὁργανώθησαν εἰς σωματεῖα, ζητοῦντες τὰ δικαιώματά των, ἀπεργίαι δὲ καὶ ἐπαναστάσεις φέρουν εἰς ἀπόγνωσιν τὰς Κυβερνήσεις τῶν Ἐθνῶν. Ὁ λαὸς στενάζει ἀπὸ τοὺς φόρους, καὶ μόνον ὁ στυγνὸς νόμος συγκρατεῖ ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ ἐκσπάσῃ ὁ λαὸς εἰς ἀναρχίαν ὅπως τὸν 18ον Αἰῶνα μὲ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν.

Οἱ φοιτηταὶ ἐπαναστατοῦν μὲ τὰ ἀπηρχαιωμέ-

να καθεστῶτα τῆς παιδείας εἰς τε τὰ Κολλέγια καὶ τὰ Πανεπιστήμια. Ζητοῦν δι' ἀντιπροσώπων τῶν νὰ λάβουν μέρος εἰς τε τὸ Διοικητικὸν καὶ Διδακτικὸν πρόγραμμα τῶν Καθηγητῶν. Διαμαρτύρονται διὰ τὰς ἀπρηχαιωμένας μεθόδους καὶ τρόπους τῆς διδασχῆς. Ἡ γνῶσις ἠϋξήθη τόσον ταχέως ὥστε τὰ διδακτικὰ σχολικὰ μαθήματα ἐκ τῶν βιβλίων δὲν ἱκανοποιοῦν τοὺς φοιτητὰς πλέον.

Οἱ ἐκπαιδευταὶ δὲν προφθάνουν τὴν ἀλματώδη πορείαν τῆς γνώσεως τῶν φοιτητῶν. Ἀλματώδης ἡ αὔξησις τῆς γνώσεως εἰς ὅλους τοὺς κλάδους. Ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως τρομάζει τοὺς ἰθύνοντας. Ἡ Γῆ σαλεύεται ἔνεκεν τῶν "ἀστραπῶν" τῆς γνώσεως.

Ἐρχόμενοι εἰς τοὺς "σαλευομένους οὐρανοὺς" - πνευματικῆς θρησκευτικῆς ὀργανώσεις - τι βλέπομεν; Τὰ σαλευόμενα "πατροπαράδοτα" σείονται. Εἰς τὸν Καθολικισμόν, τὸν πνευματικὸν οὐρανὸν, μελανὰ νέφη ἀναφαίνονται. Μεγάλοι πνευματικοὶ ἡγέται ἐπαναστατοῦν διὰ τὰ "πατροπαράδοτα καθεστῶτα" τῆς ἀγαμίας τοῦ κλήρου καὶ τοῦ ἀλαθήτου τῶν Παπῶν. Κατὰ χιλιάδας Καθολικοὶ ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ ἐγκαταλείπουν τὸν μοναχικὸν καὶ ἱερατικὸν βίον. Μοναχαὶ ἐπαναστατοῦν διὰ τὴν

πατροπαράδοτον ἀμφίεσιν τῶν κεφαλοδέσμων, λευ-
κῶν περιλαιμίων, μαύρου ῥάσου κ.λ.π.

Δι' ἐγκυκλίων ὁ Πάπας Παῦλος ὁ VI ἐπιμένει
ἐπὶ τῆς ἀγαμίας τοῦ κλήρου. Συνέστησεν ὅπως ἅ-
παξ τοῦ ἔτους οἱ ἱερεῖς πρέπει νὰ ὁμολογοῦν
ὅτι θὰ διατηρήσουν τὴν ἀγαμίαν τοῦ κλήρου, ὑπό-
σχους ἥτις εἶναι παράλογος καὶ ἀντιγραφικὴ.
Τὸ νὰ μένῃ τις ἄγαμος διὰ νὰ ὑπηρετῇ τὴν ἀλή-
θειαν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι προαιρετικόν, οὐ-
χὶ ἐπιβεβλημένον διὰ νόμων καὶ διατάξεων. Ὁ
Πατριάρχης Ἀθηναγόρας δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἐπικρο-
τεῖ τὸν γάμον τῶν ἱερέων καὶ ἐπισκόπων ὡς Γρα-
φικὴν διδασκαλίαν, ἐθελοντικὴν, οὐχὶ ἀπηγορευμέ-
νην διὰ νόμων καὶ διατάξεων.

Ὁ Καθηγητὴς Τρεμπέλας ἐπετέθη ἐναντίον
τοῦ Ἀθηναγόρα διὰ τοῦτο, δι' ὁμιλίας του εἰς
τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν, λέγων μετα-
ξὺ ἄλλων ὅτι, "Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συλλειτουργ-
γῇσιν οἱ ἔγγαμοι Ὁρθόδοξοι ἐπίσκοποι μὲ γυ-
ναῖκας εἰς ἀρχιερατικοὺς θρόνους καθημένους."
ΕΘΝ. ΚΗΡΥΞ Ν.Υ. ΙΑΝ. 28, 1970 καὶ ΑΤΛΑΝΤΙΣ Ν.Υ.
ΙΑΝ. 30, 1970. Τὸ τοιοῦτον ἐπέφερεν σάλον εἰς
τοὺς θεολόγους τῆς Ἑλλάδος, δηλ. ἡ ὁμιλία τοῦ

κ. Τρεμπέλα. Τὰ ἐντάλματα τῶν ἀνθρώπων σείονται ἐκ θεμελίων, ὁ λόγος ὅμως τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ο ΘΕΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ

Ἡ πρώτη ἐπίσκεψις τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον μετὰ τὴν ἔξωσιν ἐκ τοῦ Παραδείσου ἐγένετο πρὸ 1900 ἐτῶν μὲ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Μονογενοῦς Αὐτοῦ Υἱοῦ διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας. "Τόσον ἡγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε ἐθυσίασε τὸν ἀγαπητὸν Αὐτοῦ Υἱόν.." ΙΩΑΝΝ. γ:16. Ἐκεῖ εἰς τὸν Γολγοθὰ ἐπλήρωσε ἢ μᾶλλον ἐπρομήθευσεν τὸ Ἀντίλυτρον, τὴν ἀντίστοιχον ἀξίαν ὃ Ἰησοῦς διὰ τὸν Ἀδὰμ. Ζωὴν ἀντὶ ζωῆς. Εἰς τέλειος ἄνθρωπος ἡμάρτησεν, εἰς τέλειος ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπλήρωσε τὴν ἀντίστοιχον ἀξίαν διὰ τὸν τέλειον Ἀδὰμ. Ἡ ἐπιβράνδυσις τῆς Ἀποκαταστάσεως, τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ θανάτου ἔγκειται εἰς τὴν μεσολαβοῦσαν ἐκλογὴν τῆς ἐκκλησίας. Τὸ μικρὸν τοῦτο ποίμνιον θὰ συμβασιλεύσῃ μετὰ τοῦ Χριστοῦ, διότι οἰκαιοθελῶς θυσιάζονται—συνθυσιάζονται— διὰ νὰ συμβασιλεύσουν μετ' Αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐξακολουθεῖ ἐπὶ 1900 ~~ἐτῶν~~

ἀπὸ τὴν Πεντηκοστὴν καὶ ἐντεῦθεν. Οὗτοι ἀπὴρ-
νήθησαν τὰ ἐπίγεια αὐτῶν δικαιώματα δι' οὐράνια
τοιαῦτα, ἄρνούμενοι τὰ διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸ
αἷμα Αὐτοῦ ἀποκτώμενα ἀνθρώπινα δικαιώματα,
οἵ κειροθελῶς συνθυσιάζόμενοι μετ' Αὐτοῦ διὰ νὰ
συμβασιλεύσουν μετ' Αὐτοῦ εἰς τὴν εὐλογίαν πα-
σῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς.

Τώρα, εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον καιρὸν, ἔρχε-
ται ἐκ δευτέρου, εἶναι ἡ δευτέρα ἐπίσκεψις τοῦ
Πατρὸς διὰ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ
ἐκεῖνο τὸ ὅποσον ἀπελύτρωσεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ.
Εἰς τὸν ΨΑΛΜ. η:4-8, ἀναγινώσκομεν,

"Τι εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὥστε νὰ ἐνθυμῆσαι αὐ-
τὸν; ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νὰ ἐπι-
σκέπτησαι αὐτὸν;

Σὺ ἔκαμες αὐτὸν ὀλίγον τι κατώτερον τῶν
ἀγγέλων. Μὲ δόξαν καὶ τιμὴν ἐστεφάνωσας
αὐτὸν.

Κατέστησας αὐτὸν κύριον ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν
ποδῶν αὐτοῦ..."

Ἀλλὰ, εἰς

ΕΒΡ. β:8, ὁ Παῦλος λέγει,

" Τώρα ὅμως δὲν βλέπομεν τὰ πάντα ὑποτε-
ταγμένα εἰς αὐτὸν. Τὸν δὲ ὀλίγον τι παρὰ
τοὺς ἀγγέλους ἡλαττωμένον Ἰησοῦν βλέπομεν

" διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου μὲ δόξαν καὶ
τιμὴν ἐστεφανωμένον, διὰ νὰ γευθῇ θάνατον
ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώπου."

Ἡ ἀνθρώπινος φυλὴ εἶναι ἕως τὴν σήμερον βυ-
θισμένη εἰς τὴν ἁμαρτίαν, τὰ δάκρυα, τοὺς πό-
νους καὶ τὸν θάνατον. Ἀλλ' ὅταν ὁ σκοπὸς τῆς
Βασιλείας τοῦ Παρουσίας ἐκπληρωθῇ, τότε θὰ εἶναι
ἄληθες τὸ λεχθὲν, τὰ πάντα ἔγειναν νέα, τὰ
πάντα ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀνθρώπου
ὡς ἦτο ἡ Ἑδεμικὴ κατάστασις τοῦ Ἀδὰμ ἐν τῷ
Παραδείσῳ. Ὁ Ἰησοῦς διὰ τῆς Βασιλείας Του θὰ
ἀποκαταστήσῃ τὰ πάντα, ὡς ὁ Θεὸς προώρισεν ποι-
ήσας τὸν ἄνθρωπον ἀπ' ἀρχῆς.

Τὸ ἔργον τῆς Ἀποκαταστάσεως τῆς ἀνθρωπίνης
φυλῆς θὰ ἐκπληρωθῇ διὰ τῆς Μεσσιανικῆς Βασιλεί-
ας τοῦ Μεσσίου. Ὁ Παῦλος μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι
ὁ Χριστὸς θὰ βασιλεύσῃ ἕως οὗ θέσῃ πάντας τοὺς
ἐχθροὺς αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἔσχατος
ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. Α.ΚΟΡ.ΙΕΙ25,26.
Ὅταν τὰ πάντα θὰ ὑποταχθοῦν ὑπὸ τοὺς πόδας
αὐτοῦ, τότε καὶ ὁ Υἱὸς θὰ ὑποταχθῇ εἰς τὸν ὑ-
ποτάξαντα, διὰ νὰ εἶναι ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶ-
σι." Α.ΚΟΡ.ΙΕΙ28.

Μὲ τὴν ἀποκατάστασιν ταύτην, ὅλου τοῦ ἀνθ-

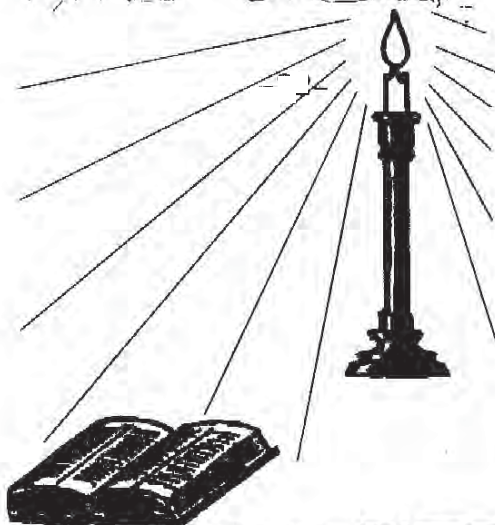
ρωπίνου γένους ἐγερθέντων ἐκ τοῦ τάφου, καὶ ἐπὶ χίλια ἔτη διαπαιδαγωγούμενων ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας Αὐτοῦ, τῆς πνευματικῆς φάσεως τῆς Βασιλείας, τῶν Ἀρχαίων Ἀριστέων ἀποτελοῦντων τὴν ὁρατὴν ἐπίγειον φάσιν τῆς Βασιλείας, ἡ πρώτη ἐξουσία τοῦ Ἀδάμ ὡς ἦτο αὕτη ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς Ἑδέμ, θὰ ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸ γένος αὐτοῦ. Ὁ Ἰησοῦς ὁμιλεῖ περὶ τούτου εἰς τὴν παραβολὴν τῶν ἐριφύων καὶ τῶν προβάτων.

Εἰς τὰ πρόβατα τῆς παραβολῆς, ἐκεῖνοι δηλ. οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν χιλίων ἐτῶν τῆς κρίσεως ἐκρίθησαν ἄξιοι αἰωνίου ζωῆς ἐπὶ τῆς Γῆς, θὰ εἴπῃ, "Ἐλθετε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην εἰς ἑσᾶς βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου." ΜΑΤΘ. ΚΕΙ 34. Ὁ ἄνθρωπος θὰ εἶναι τέλειος, υἱοὶ τοῦ Θεοῦ ὡς ἦτο ὁ Ἀδάμ ἐν τῷ Παραδείσῳ. ΛΟΥΚ. Υΐ: 38. Τότε ὁ Θεὸς θὰ εἶναι Πατὴρ ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Τὰ πάντα θὰ εἶναι ὑποτεταγμένα εἰς τὸν Θεόν, καὶ τότε θὰ γίνεταί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς καθὼς γίνεταί ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἡ Μεσσιανικὴ Βασιλεία θὰ παύσῃ τότε διότι ὅλοι θὰ εἶναι Βασιλεῖς, τέλειοι, οὐχὶ πλέον ὑπόδουλοι.

Καίτοι ὅμως τὸ Μεσσιτικὸν ἔργον τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας θὰ παύσῃ, ἐντούτοις ἡ ἀνθρωπότης ὁλόκληρος θὰ ἀναγνωρίξῃ τὸν Λυτρωτὴν αὐτῶν, καὶ τὸν Πατέρα τὸν Πρωτουργὸν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ τούτου σχεδίου τῆς Σωτηρίας. Ὅποιας θαυμασίας ἐκπλήξεις τὸ Σύμπαν θὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸ τέλειον καὶ ἀποκατασταθὲν πλέον ἀνθρώπινον γένος δὲν γνωρίζομεν. Πλὴν πάντοτε θὰ εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ στερέωμα ἀναγγέλλει τὸ ἔργον τῶν χειρῶν Αὐτοῦ.

Σήμερον ὅμως μόνον οἱ κεχρισμένοι Αὐτοῦ, εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον καιρὸν ἔχουν τὸ μέγα προνόμιον νὰ ἐξαγγείλουν τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασιλείαν Αὐτοῦ ὡς τὴν μόνην ἐλπίδα τοῦ κόσμου. Καὶ ὅποιον μέγα προνόμιον εἶναι τοῦτο! Ὁ Ἰησοῦς ἔχαιρεν πράττων τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ. Καὶ ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου χαίρει καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων διακηρύττουν τὴν ἐρχομένην βασιλείαν καὶ τὴν εὐλογίαν πασῶν τῶν φυλῶν τῆς Γῆς.

"Ὁ λαὸς σου θέλει εἶσθαι πρόθυμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου. Ἐν τῷ μεγαλοκρεπεί ἁγιαστηρίῳ αὐτοῦ. Οἱ νεοὶ σου θελουσιν εἶσθαι εἰς σὲ ὡς ἡ ὁρὸς τοῦ ὄρους τῆς αὐγῆς." ΨΑΛΜ. ρι:3.

ΜΙΑ ΠΛΑΞ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΟΥ ΠΙΛΑΤΟΥ

γγέλεται
ἐξ Ἱερου-
σαλήμ ὅτι
Ἰταλοὶ

ἀρχαιολόγοι, μὲ ἐ-
πικεφαλῆς τὸν Κα-
θηγητὴν ANTONIO
FORBA, ἀνεκάλυψαν
εἰς τὰ ἑρείπια τῆς
Καισαρείας, λιθί-
νην πλάκα 20 X 15
ἰντσῶν, φέρουσα
τὸ ὄνομα τοῦ Πον-
τίου Πιλάτου. Τὸ
ὄνομα τοῦτο ἦτο

καὶ εἶναι γνωστὸν
ἀπὸ τὰ Εὐαγγέλια καὶ τὸν ἱστορικὸν Ἰώσηπον ὅστις
ἔγραψε περὶ τὸ τέλος τοῦ Αὐο μ.Χ. Αἰῶνος. Πολλοὶ ἱ-
στορικοὶ καὶ Ἀνώτεροι Κριτικοὶ ἔλεγον ὅτι ὁ Πι-
λάτος ἦτο φανταστικὸν πρόσωπον. Ἡ Πλάξ αὕτη εὗρέ-

θη ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ Ρωμαϊκοῦ Θεάτρου. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πλακῆς εἶναι ἐπιγραφή καὶ ἔχει τρεῖς γραμ-
 μās. Ἡ πρώτη ἐξ αὐτῶν ἀναφέρει τὴν λέξιν "TIBERI-
 US" προφανῶς τοῦ Αὐτοκράτορος Τιβερίου Καίσαρος,
 ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυ-
 ρώθη. Ἡ δευτέρα σειρά ἔχει τὰς λέξεις "PONTIUS
 PILATUS". Ἡ τρίτη ἦτο δυσανάγνωστος. Ἀπὸ τοῦ 1935
 πολλαὶ ἀνασκαφαὶ ἔφερον εἰς φῶς ἱστορικὰ γεγονότα
 τῆς Γραφῆς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀβραάμ εἰς τὴν Οὐρ
 τῆς Χαλδαίας. Πλάκες με νομοθεσίας τῶν βασιλέων
 Ἀρμαφέλ, Ἀριῶχ, Γοδολομογόρ, οἵτινες ἐξεστράτευ-
 σαν ἐναντίον τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρων αἰχμαλωτίσαν-
 τες καὶ τὸν Ἀὼτ, καὶ με τοὺς ὁποίους ὁ Ἀβραάμ ἐπο-
 λέμησεν ἐναντίον των με 318 δούλους του, ἐλευθέρω-
 σας πάντας καὶ τὸν Ἀὼτ τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, εὐρέθη-
 σαν εἰς Μεσοποταμίαν, εἰς τὰς ἀρχαίας πόλεις ACAD,
 CALNAH, ERIDOU, BABYLON καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Μεσο-
 ποταμίας, εὐρίσκονται δὲ εἰς διάφορα Μουσεῖα τῆς
 Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ἰδίως εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς
 Πενσυλβανίας καὶ Λονδίνου Ἀγγλίας.

Οἱ ἀνώτεροι οὗτοι Κριτικοὶ, πρὸ πολλοῦ ἐσήγη-
 σαν ἔμπροσθεν τῶν ἀνακαλύψεων, αἵτινες ἐπιβεβαιοῦν
 τὴν μαρτυρίαν τῆς Γραφῆς. Καὶ ἐντὸς ὀλίγου, καὶ ὁ
 "Λίθινος Μάρτυς" ἡ Μεγάλῃ Πυραμίδι, θὰ βροντοφωνήσῃ,
 "οἱ λίθοι θὰ κρᾶξουν" ἐπιβεβαιοῦντες τὸ σχέδιον
 τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν Πυραμίδα οἱ ἀμαθεῖς καὶ μι-
 κρόνοες προσπαθοῦν νὰ ἀμαυρώσουν. Νάνοι, ψιπτακί-
 ζοντες ἔμπροσθεν γιγάντων ἐπιστημόνων, οἱ ὅποιοι
 ἀποκαλύπτονται ἔμπροσθεν τοῦ Σχεδιαστοῦ καὶ Ἐκτε-
 λεστοῦ τοῦ θαυμασίου τούτου "Μάρτυρος" ἐν μέσῳ
 τῆς γῆς Αἰγύπτου. Καὶ καθὼς οἱ πολέμιοι σκεπτι-
 κιστὰι τῆς Γραφῆς σιγοῦν τώρα ἐνώπιον τῶν εὐρυμά-
 των κούτων, τεθαμμένων ἐπὶ τέσσαρας χιλιάδας ἔτη,
 οὕτω καὶ οἱ Ἀνώτεροι Κριτικοὶ θὰ σιγῇσιν, καὶ θὰ
 ἐμφραχθῇ τὸ στόμα αὐτῶν, ὅταν τὸ "θυσιαστήριον"
 καὶ ἡ "στήλη" ἅτινα εἶναι διὰ σημεῖον καὶ μαρτυ-
ρίαν εἰς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡ-
μέρᾳ θὰ κρᾶξουν στεντοριῶς. ΗΖΑΙΑΣ 10:19, 20.

---000---

Ἀγγέλλεται διὰ τῶν ἐφημερίδων ὅτι συζητεῖται ἡ κατασκευὴ βόμβας, ἣτις ὀνομάζεται AKTINEΣ ΘΑΝΑΤΟΥ. Ἡ συζήτησις διεξάγεται μεταξύ πρὸς τοῦτο εἰδικῶν καὶ ἐπιστημόνων. Εἶναι νέα τις γόμωσις, γνωστῆς ὡς βόμβας πρωτονίου, καὶ ἡ ὁποία θὰ εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ οἰανδήποτε ὑπάρχουσιν σήμερον ἀτομικὴν ἢ ὑδρογόνον βόμβαν. Ἡ βόμβα αὕτη θὰ προκαλῇ τὸν θάνατον πάσης ζωῆς, φυτικῆς, ζωικῆς καὶ ἀνθρωπίνης, διὰ ραδιοενεργείας, καὶ θὰ ἀφήνῃ ἄοικτα τὰ προσβαλλόμενα κτίρια. Ἡ ἔκρηξις τῶν πρωτονίων δημιουργεῖ θερμότητα ἀνερχομένην εἰς τὸν ἀφάνταστον βαθμὸν τῶν 14,000,000 ἡλεκτρικῶν μονάδων. Δηλ. οἱ ἐπιστήμονες ἐκάστου ἔθνους κατασκευάζουν ROBOTS, τὰ Φρανγκενστάϊν τους, ἅτινα θὰ ἀποτεφρώσουν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους κατασκευαστάς. Τὰ ἔθνη ἔφθασαν εἰς παραφροσύνην ὡς εἶναι γεγραμμένον:

"Τὰ θεμέλια τῆς γῆς σείονται... Ἡ γῆ ἐκινήθη εἰς ὑπερβολὴν. Ἡ γῆ θέλει κινηθῇ ὡς ὁ μεθύων... Ἡ ἀνομία αὐτῆς θέλει βαρύνει ἐπ' αὐτήν. Καὶ θέλει πέσει, καὶ πλέον δὲν θέλει σηκωθῇ.
ΗΣΑΙΑΣ κδ:19,20.

Καὶ τὴν αἰτίαν ὁ προφήτης τὴν ἀναφέρει, διότι οἱ ἄνθρωποι, πολιτικαὶ καὶ ὀρησκευτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ, οἵτινες ἀποτελοῦν τὴν συμβολικὴν γῆν,

"Παρέβησαν τοὺς νόμους, ἥλλαξαν τὸ διάταγμα, ἠθέτησαν διαθήκην αἰώνιον. Διὰ τοῦτο οἱ καίτοιχοι τῆς γῆς κατεκαύθησαν, καὶ δὲν ἔμειναν."
ΗΣΑΙΑΣ κδ:5,6.

Ὁ Κύριος, περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἣτις πάρεστιν, λέγει: MATΘ. κδ:22.

"Καὶ ἂν δὲν συνετέμνοντο αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι δὲν ἦθ' ἔλεν σωθῇ οὐδεμία σὰρξ, διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς ὅμως θέλουσι συντηρῆσθαι αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι."

Ὁ Γραμματεὺς τῶν Η. Ἑθνῶν, Οὐ Θῶντ, ἀπήθυσεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοὺς συσκεπτομένους ἐν Γενεύῃ, ἑκκλησίαν, λέγων,

"Ἡ ἀνθρωπότης εὐρίσκεται σήμερον πρὸ δραματικοῦ διλήμματος ἐκλογῆς- τῆς ἀποκηρύξεως τοῦ πολέμου ἢ τῆς αὐτοκτονίας αὐτῆς. Διὰ νὰ δυνηθῇ ὅμως ἐπωφελῶς δι' ἑαυτὴν νὰ ἐκλέξη πρέπει νὰ μάθῃ νὰ σκέπτητε μὲ ἐντελῶς νέον τρόπον."

Δὲν ἐξήγησεν ὅμως "τὸν νέον τρόπον" τοῦ σκέπτεσθαι. Ὁ λαὸς φέρεται καὶ ἄγεται ὑπὸ δημαγωγῶν, εἶναι ὡς πρόβατα χωρὶς ποιμένα. Ποῦ οἱ ποιμένες τῶν ἑθνῶν ὀδηγοῦν τὰ πρόβατα, τὸν λαόν; Καὶ ἡ Γραφή, καὶ μεγάλοι ἄνδρες ἔχοντες συνειδήσιν τῆς καταστάσεως, τῆς σοβαρᾶς καταστάσεως εἰς ἣν ἡ ἀνθρωπότης εὐρίσκεται, κρούουν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ὅπως ἀρχίσουν νὰ σκέπτονται μὲ "νέον τρόπον". Ἀλλὰ ὁ νέος οὗτος τρόπος δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ ἡ σκέψις κατὰ Θεόν, ἡ μετάνοια ἐκ νεκρῶν ἔργων, καὶ ἐπιστροφὴ εἰς ζῶντα Θεόν, ἐπιστροφὴν εἰς τὸν Λόγον Αὐτοῦ, τὴν Γραφήν, καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸν νόμιμον Αὐτοῦ Βασιλέα τὸν Χριστὸν, πρὸς ἀπολαυσιν ζωῆς αἰωνίου καὶ εἰρήνης διὰ παντός.

Αἱ ἀνθρώπιναι προσπάθειαι, καὶ ἂν ὄχι ὅλαι, αἱ πλεῖσται ἐξ αὐτῶν καίτοι ἐμφοροῦνται ἐξ ἀγαθῶν ἐλπιῶν, ἀπέτυχον νὰ φέρουν τὸ ποθούμενον, τὴν εἰρήνην, καὶ τὴν ζωὴν, τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην, καὶ ἐπὶ 6,000 καὶ πλέον ἔτη στερεῖται, εἰς ματὴν προσπαθῶν δι' ἀνθρωπίνων μεθόδων, καὶ ἀνθρωπίνων θεραπειῶν νὰ τὴν ἀπολαύσῃ. Ὁ Θεὸς ἔχει ὑποσχεθῇ ταύτην εἰς τὴν Βασιλείαν Του, διὰ τὴν ὁποίαν προσευχομεθα νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς, μὲ Βασιλέα Αὐτὸν τὸν Χριστὸν, ὅστις ἐγένεθαι θάνατον ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώπου, καὶ ὅστις εἶναι σωτὴρ πάντων τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ μόνη ἐλπίς τοῦ κόσμου. AMIN.

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ο ΘΕΟΣ ΠΑΡΑΧΩΡΕΙ ΤΩ ΙΣΡΑΗΛ ΒΑΣΙΛΕΑ

"Μόνον φοβεῖσθε τὸν Κύριον καὶ λα-
τρεύετε αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ ἐξ ὅλης
καρδίας σας, διότι εἶδετε πόσα με-
γαλεῖα ἔκαμεν ὑπὲρ ὑμῶν." Α.ΣΑΜ.ιβ:
24,η:4-9,ι:1,ιβ:19-22,ιη:8,9.

---ooo---

ΣΑΜΟΥΗΛ ὑπηρέτησε τὸν Ἰσραὴλ ὡς κρι-
τὴς ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ὄταν οὗτος ἐγήρα-
σασεν, ὑπέδειξε τοὺς υἱοὺς του ὡς διαδό-
χους του. Ἄλλ' οἱ υἱοὶ του δὲν ἦσαν πιστοὶ εἰς
τὸν Κύριον, καὶ προφανῶς ὁ Κύριος δὲν ἐπέτρε-
ψεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἄξιωμα τοῦ κριτοῦ. Ἦτο ἐπὶ
τοῦ σημείου τούτου, ὅτε "

" Οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ συνηθοίς-
θησαν πάντες καὶ ἦλθον εἰς Βαμὰ πρὸς
τὸν Σαμουὴλ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἰ-
δοὺ, σὺ ἐγήρασας, καὶ οἱ υἱοὶ σου δὲν
περιπατοῦσιν εἰς τὰς ὁδοὺς σου, κατὰς-
τησον λοιπὸν εἰς ἡμᾶς βασιλέα διὰ νὰ

"κρίνη ἡμᾶς, καθὼς ἔχουσι πάντα τὰ ἔθνη."

A.ΣΑΜ.η:4,5.

Τοῦτο δυσηρέστησε τὸν Σαμουὴλ πάρα πολὺ, αἰσθανόμενος ὅτι, κατόπιν μακρᾶς καὶ πιστῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὸν Ἰσραὴλ, ὁ λαὸς τοῦ ἀπέρριψεν αὐτὸν. "Ἐφερεν ὅθεν τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διὰ προσευχῆς, καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτὸν, "Ἀκουσον τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, κατὰ πάντα ὅσα λέγουσι πρὸς σέ, διότι δὲν ἀπέβαλον σέ, ἀλλὰ ἀπέβαλον ἐμὲ ἀπὸ τοῦ νὰ βασιλεύῃς ἐπ' αὐτοὺς." A.ΣΑΜ.η:6,7.

Ὁ Κύριος ἐξήγησεν εἰς τὸν Σαμουὴλ, ὅτι δὲν ἠπόρησε διὰ τὴν τροπὴν αὐτὴν τῶν πραγμάτων, διότι ὕστερον ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἰσραὴλ γενικῶς ἦτο συμπεριφορὰ ἀνυπακοῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐγκαταλείποντες τὸν Κύριον καὶ λατρεύοντες ξένους θεοὺς, "οὕτω κάμνουσι καὶ πρὸς σέ" λέγει ὁ Θεὸς εἰς τὸν Σαμουὴλ, ὅ,τι ἔκαμον καὶ εἰς ἐμὲ. A.ΣΑΜ.η:8.

Καθ'ὃν χρόνον ὁ Σαμουὴλ ἐκαθοδηγεῖτο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὅπως ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Ἰσραηλιτῶν, Οὗτος ἐπίσης εἶπεν, ὅπως διαμαρτυρηθῇ

καὶ πληροφορήσῃ αὐτοὺς πόσον θὰ ὑπέφερον ὑπὸ τὰς καταθλιπτικὰς χεῖρας τῶν βασιλέων. Ἀλλὰ ὁ λαὸς δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπον, "Οὐχί, ἀλλὰ βασιλεὺς θέλει εἶσθαι ἐφ' ἡμᾶς διὰ νὰ εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ὡς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ νὰ κρίνῃ ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ νὰ ἐξέρχεται ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ νὰ μάχεται τὰς μάχας ἡμῶν." A.ΣΑΜ.η:18-20.

Ὑπακούων εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, ὁ Σαμουὴλ ἐνήργησεν ὥπως προμηθεύσῃ βασιλέα εἰς τὸν Ἰσραὴλ. Ὁ Κύριος κατηύθυνεν αὐτὸν πρὸς τὸν Σαοὺλ, τὸν υἱὸν τοῦ Κεῖς. "Καὶ ὅτε ὁ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαοὺλ, ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος περὶ τοῦ ὁποίου σοὶ εἶπα, οὗτος θέλει ἄρχει ἐπὶ τὸν λαόν μου." A.ΣΑΜ.θ:17. Κατὰ τὸν κεκανονισμένον καιρὸν, ὁ Σαμουὴλ ἔχρισε τὸν Σαοὺλ βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ. A.ΣΑΜ.θ:27, ι:1.

Ὅταν ὁ κατάλληλος καιρὸς ἦλθεν, ὁ Σαμουὴλ ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὸν Ἰσραὴλ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ ἰδίως ζητοῦντες βασιλέα. Ἦτο κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Θερισμοῦ, καὶ ὁ Σαμουὴλ ἐπεκαλέσθη τὸν Κύριον ὥπως ἀποστείλῃ βροντὰς καὶ βροχὴν ὅπερ καὶ ἔγεινεν.

"Καὶ εἶπε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τὸν Σαμουὴλ, Δεήθη-
τε ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς τὸν Κύριον, τὸν
Θεὸν σου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν, διότι ἐπροσθέ-
σαμεν εἰς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν τὸ κακὸν νὰ
ζητήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς βασιλέα." Α.ΣΑΜ.ιβ:17-19.

Ὁ Σαμουὴλ δὲν ἠγνόησε τὸ γεγονὸς ὅτι ὅλος
ὁ λαὸς εἶχεν ἁμαρτήσῃ, ἐντούτοις συνεβούλευσεν
αὐτοὺς, ὅτι ἔὰν εἰς τὸ ἐξῆς ἤθελον ὑπηρετήσῃ
τὸν Κύριον, "Ὁ Κύριος δὲν θέλει ἐγκαταλείψει
τὸν λαὸν αὐτοῦ, διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ἐ-
πειδὴ ἠὐδόκησεν ὁ Κύριος νὰ σᾶς κάμῃ λαὸν αὐ-
τοῦ." Α.ΣΑΜ.ιβ:20-22. Ὁ Σαμουὴλ ἐβεβαίωσε τὸν
λαὸν ὅτι θὰ ἐπροσηύχετο ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὁ Σαοὺλ, ὡς Βασιλεὺς κατ'ἀρχὰς ἦτο καλὸς
καὶ ταπεινὸς, καὶ ὑπηρετήσε τὸν λαὸν καλῶς ἐ-
πὶ δύο περίπου ἔτη. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐσυνεχίσθη.
Ἐν τῷ ὀρισμένῳ καιρῷ ἐνεφανίσθη ὁ Δαβὶδ εἰς
τὴν σκηνὴν, ὅστις ἦτο ἐπιτυχὴς φονεὺς τὸν Γο-
λιᾶθ, τὸν Φιλισταῖον Γίγαντα, ὅστις εἶχεν ἀντί-
σταθῇ εἰς τὸν Σαοὺλ καὶ τὸν Ἰσραηλιτικὸν στρα-
τὸν. Τοῦτο κατέπληξεν τοὺς Φιλισταῖτους καὶ κα-
τέληξεν εἰς τὴν κατατρόπωσιν αὐτῶν, καὶ φυσι-
κῶς ὁ Δαβὶδ ἐγείνεν πολὺ δημοφιλὲς.

Ὅταν ὁ Δαβὶδ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸν φόνον τοῦ
Γίγαντος "αἱ γυναῖκες ἐξήρχοντο ἐκ πασῶν τῶν
πόλεων τοῦ Ἰσραὴλ, ψάλλουσαι καὶ χορεύουσαι, .
... καὶ ἀπεκρίνοντο αἱ γυναῖκες αἱ παίζουσαι
πρὸς ἀλλήλας καὶ ἔλεγον, Ὁ Σαοὺλ ἐπάταξε τὰς
χιλιάδας αὐτοῦ, καὶ ὁ Δαβὶδ τὰς μυριάδας αὐ-
τοῦ." Α.ΣΑΜ.ιη:6,7. Τοῦτο ἐξώργισε πολὺ τὸν
Σαοὺλ, "καὶ ὑπέβλεπεν ὁ Σαοὺλ τὸν Δαβὶδ ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ εἰς τὸ ἐξῆς." ιη:8,9.

Ἡ κατωφερὴς πορεία τοῦ Σαοὺλ ὡς βασιλέως
τοῦ Ἰσραὴλ ἐσυνεχίσθη. Τὸ μῖσος του κατὰ τοῦ
Δαβὶδ ηὔξανεν, καὶ προσεπάθησεν ὅπως τὸν ἐξον-
τώσῃ. Ἡ παρακοὴ του πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Κυ-
ρίου, ἐξηκολούθησε καὶ ἀπεβλήθη οὗτος ὡς ἀντι-
πρόσωπος τοῦ Θεοῦ, τοῦ Δαβὶδ χρισθέντος εἰς
τὴν θέσιν αὐτοῦ. Τελικῶς ἀπερρίφθη παρὰ τοῦ
Κυρίου, καὶ νικηθεὶς ὑπὸ τῶν Φιλισταίων ἔπεσεν
ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ξίφους, ἀφαιρῶν τὴν ἰδίαν
αὐτοῦ ζωὴν. Καὶ ὅλα ταῦτα, διότι οὗτος ἀπέτυ-
χεν ὅπως τηρήσῃ ταπεινὴν καὶ καθαρὰν καρδίαν
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

---ooo---

Ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ, ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

"Καὶ ἐγνώρισεν ὁ Δαβὶδ, ὅτι ὁ Κύριος
κατέστησεν αὐτὸν βασιλεῖα ἐπὶ τὸν Ἰσ-
ραὴλ, καὶ ὅτι ὑψώσε τὴν βασιλείαν αὐ-
τοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ."
B.ΣΑΜ.ε:12,9-12, ς:12-15.

---οοο---

ΔΑΒΙΔ ἔγεινεν βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ με-
τὰ τὸν θάνατον τοῦ Σαοὺλ. Ἦτο ὁ πρῶτος
κεχρισμένος Βασιλεὺς ἐν Χεβρων καὶ ἐβασί-
λευσεν ἐπὶ τοῦ Ἰούδα ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη καὶ ἕξ μῆ-
νας. Κατόπιν τὸ ἀρχηγεῖον του μετεφέρθη εἰς
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκυβέρνηα ἐφ' ὅλου τοῦ Ἰσραὴλ
ἐπὶ τριάκοντα καὶ τρία ἔτη. Ὁ Δαβὶδ ηὐλογήθη
παρὰ Κυρίου κατὰ τὴν τεσσαρακονταετῇ βασιλεί-
αν του. Ἐνδομύχως ἦτο ὑπήκοος πρὸς τὸν Θεόν,
ὅστις ὠμίλησεν περὶ αὐτοῦ "ὥς ἀνθρώπου κατὰ
καρδίαν τοῦ Θεοῦ."

Μία ἀπὸ τὰς πλέον ἀξιοσημειώτους ἐκπληρώ-
σεις τῆς βασιλείας τοῦ Δαβὶδ ἦτο ἡ ἀνάκτησις
τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης, ἥτις εὑρίσκετο εἰς
τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ πολλὰ ἔ-
τη, καὶ ἡ ἐγκαθίδρυσις αὐτῆς εἰς σκηνὴν, ἣν εἴ-
χεν ἀνεγείρει ἐξαιρετικῶς δι' αὐτὴν ἐν Ἱερουσα-
λὴμ. Ἡ κιβωτὶς τῆς διαθήκης, τὸ μόνον τεμάχιον
ἐκ τῶν ἐπίπλων τῶν Ἁγίων τῶν Ἁγίων τῆς Σκηνῆς,

κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐ-
συμβόλιζε δὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ μεταξὺ
τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀπαναφορὰ τῆς εἰς τὸ ἔθ-
νος ὥς ἐκ τούτου ἦτο πρόξενος χαρᾶς καὶ ἀγαλ-
λιάσεως.

Ὁ Χιρὰμ, ὁ Βασιλεὺς τῆς Τύρου, ἔστειλεν ἐ-
πεσταλμένους πρὸς τὸν Δαβὶδ, τεχνίτας, καθῶς
καὶ κέδρους, κτίστας, ξηλουργοὺς καὶ ἔκτισε τὸν
οἶκον διὰ τὸν Δαβὶδ. Ὁ Δαβὶδ ἐδέχθη τοῦτο ὥς
ἀπόδειξιν ὅτι ὁ Κύριος εἶχε πράγματι καταστή-
σει αὐτὸν βασιλέα καὶ ὅτι ἡ βασιλεία του δὲν
θα ἦτο προσωρινή. Ὁ Δαβὶδ ἐξετίμησεν τὸν ἐκ
κέδρων οἶκον του, ἀλλὰ ἐνεθυμήθη ὅτι ἡ κιβωτὸς
τῆς διαθήκης, παριστώσης τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ
ἐν τῷ ἔθνει, ἐκατόκει εἰς μίαν σκηνὴν ἐκ παρα-
πετασμάτων-ὑφασμάτων- καὶ ἀπεφάσισεν οὗτος ἵνα
κτίσῃ οἶκον διὰ τὸν Κύριον. B.ΣΑΜ.ζ:2.

Οὗτος εἶπεν εἰς τὸν Νάθαν τὸν προφῆτην πε-
ρὶ τῆς ἐπιθυμίας του, καὶ ὁ Νάθαν ἐπέτρεψεν
ἵνα ἐνεργήσῃ διὰ τὸ ἔργον. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἐπενέ-
βη εἰς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ὁ Νάθαν ἔδωκεν μίαν ἐ-
ξαιρετικὴν ἀγγελίαν εἰς τὸν Δαβὶδ, μὲ ἀποτέλε-
σμα ὅπως οὗτος μὴ κτίσῃ οἶκον διὰ τὸν Κύριον,
διότι τοῦτο θὰ ἐξετελείτο παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

Σολομῶντος, ὅπερ καὶ ἔγεινεν. Σχετικῶς μὲ τοῦτο ἐντούτοις ὁ Θεὸς ἔκαμεν ἐξαιρετικὴν ὑπόσχεσιν εἰς τὸν Δαβὶδ, ἥτις ἦτο "καὶ θέλει στερεωθῇ ὁ οἶκος σου καὶ ἡ βασιλεία σου, ἔμπροσθέν σου ἕως αἰῶνος." B. ΣΑΜ. ζ:16.

Ἐνταῦθα βλέπομεν ὅτι ὁ Δαβὶδ ὡς δεύτερος Βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ἔγεινεν ὁ πρῶτος τῆς δυναστείας καὶ ὁ Σολομὼν ἦτο ὁ διάδοχος του, καὶ ἐν τῇ προνοίᾳ Του ὁ Θεὸς ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Σολομὼν δὲν θὰ ἦτο πιστὸς εἰς Αὐτὸν ὡς ὁ Δαβὶδ, καὶ ὁ Θεὸς ἐξήγησεν ὅτι, "τὸ ἔλεός μου ὅμως δὲν θέλει ἀφαιρεθῇ ἀπὸ τοῦ Δαβὶδ-ὡς ἐφῆρσα τοῦτο ἀπὸ τοῦ Σαούλ, ὃν ἐξέβαλον ἔμπροσθέν σου." B. ΣΑΜ. ζ:15. Συχνάκις αἱ προφητεῖαι ὁμιλοῦν περὶ τοῦ ἐλέους τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ τὸν διοικοῦντα οἶκον του. "Ἐνεκεν τούτου ἔχομεν τὴν ἔκφρασιν "τὰ ἐλέη τὰ πιστὰ τοῦ Δαβὶδ." ΗΣ. νε:3.

"Ὅταν ἔγεινεν ἡ ὑπόσχεσις αὕτη πρὸς τὸν Δαβὶδ, ἡ ἀπάντησις του πρὸς τὸν Κύριον ἦτο, "τίς εἰμαι ἐγὼ Κύριε, Θεέ, καὶ τίς ὁ οἶκος μου ὥστε μὲ ἔφερες μέχρι τούτου; ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἔστι ἐσ-τάθην μικρὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, Κύριε Θεέ, καὶ ἐλάλησας ἔτι περὶ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου διὰ μέλλον μακρὸν." B. ΣΑΜ. ζ:18,19. Ὁ Δαβὶδ κα-

τηνδὲ ὅτι ἡ ὑπόσχεσις τοῦ Κυρίου εἰς αὐτὸν ἐξετείνετο πέραν τῆς ἱκανότητός του ὅπως ἀντιληφθῇ καὶ κατανοῇσει πλήρως αὐτὴν.

Μερικοὶ ἐκ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τοῦ Δαβὶδ ἦσαν ὑπῆκοοι εἰς τὸν Κύριον, μερικοὶ ὅμως ὄχι, ἀλλ' ὁ Κύριος ἐξηκολούθησεν ἵνα ἐπεκτείνῃ τὰ ἐλέη του εἰς τὸν οἶκον Δαβὶδ. Ὁ Σεδεκίας ἦτο ὁ τελευταῖος Βασιλεὺς ἐκ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τοῦ Δαβὶδ. Οὗτος ἐξεθρονίσθη καὶ τὸ ἔθνος ἐφέρθη αἰχμάλωτον εἰς Βαβυλῶνα τῷ 606 π.Χ. ΙΕΖ. κα:25-27.

Ἀλλ' ἡ προφητικὴ διοικητικὴ ἀρχὴ τοῦ οἴκου τοῦ Δαβὶδ δὲν ἀπερρίφθη, διότι, πράγματι, μὲ τὴν ἔλευσιν τοῦ Χριστοῦ συνεχυνεῦθη οὕτως εἰπεῖν μετὰ τοῦ ἀντιτυπικοῦ οἴκου. Ὅταν ὁ Δαβὶδ ἔλαβε τὴν ὑπόσχεσιν παρὰ Θεοῦ ὅτι ἡ κυριαρχία του θὰ ἐξηκολούθει ἐπ' ἄπειρον, δὲν ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Μέγας Μεσσίας καὶ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἀληθῶς τοῦ κόσμου ὀλοκλήρου, θὰ ἐκληρονόμει τελικῶς τὸν θρόνον ἢ δικαιώματα τοῦ θρόνου διὰ τὰ ἄρχη.

Ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ εἶπεν εἰς τὴν Μαρίαν σχετικῶς μὲ τὸν Ἰησοῦν, "Οὗτος θέλει εἶσθαι μέγας καὶ Υἱὸς Ὑψίστου κληθήσεται, καὶ θέλει

δώσει εἰς αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ." ΛΟΥΚ.α:32.

Ὁ Ἰησοῦς ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν Του, ἀλλὰ τοῦτο δὲν κατέστρεψε τὴν ἀντιτυπικὴν κυριαρχίαν τοῦ Δαβιδικοῦ οἴκου. Ἀργότερον ὁ Παῦλος, δίδων μαρτυρίαν εἰς τὴν συναγωγὴν εἶπεν σχετικῶς μὲ ἐκεῖνον-τὸν Χριστὸν- "ὅτι ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μὴ μέλλοντα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς διαφθοράν" καὶ ὅτι θέλει δώσει εἰς αὐτὸν "τὰ ἐλέη τοῦ Δαβὶδ τὰ πιστὰ." ΠΡΑΞ.ιγ:34. Πόσον θαυμαστὸν εἶναι τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ!

---ooo---

ΕΝ ΕΘΝΟΣ ΛΑΤΡΕΥΕΙ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

"Ἀλλὰ θέλει ἀληθῶς κατοικήσει Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς; Ἰδοὺ, ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν, δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ σὲ χωρέσωσι, πόσον ὀλιγώτερον ὁ οἶκος οὗτος ὃν ῥυκοδόμησα." Β.ΒΑΣ.η:27.

---ooo---

ΠΡΟΣΕΥΧΗ κυμαίνεται μεταξὺ πολλῶν κατηγοριῶν, Προσευχὴ τις εἶναι δυνατὸν νὰ γίνεται δι' ὠρισμένας εὐλογητὰς ἐπιθυμίας, ὡς καθοδηγίαι ὑπηρετοῦντες αὐτὸν καὶ ἐνισχύοντες αὐτὸν ὅπως κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὑ-

πάρχουν περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας παρακινεῖται τις ὅπως ζητήσῃ ὠρισμένης εὐλογίας, ὥς εἶναι ἡ ὑγεία, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ὑπηρετῶμεν τὸν Θεὸν περισσότερον ἀποτελεσματικῶς.

Ἐπειτα ἔχομεν τὰς προσευχὰς τῶν εὐχαριστιῶν. Τοιαῦται προσευχαὶ δύνανται νὰ θεωρηθῶν περισσότερον ἴσως μὲ προσευχὰς ὁμοιάζουσαι μὲ λατρείαν, διάφοραι ἐκείνων διὰ τῶν ὁποίων ἀπλῶς ἐρωτῶμεν τὸν Θεὸν δι' εὐλογίας. Αἱ δύο αὗται προσευχαὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ μάθημά μας, ὑπάγονται ἰδιαιτέρως εἰς ἐκείνας τῶν εὐχαριστιῶν αἵτινες ἀναφέρονται εἰς παρακλήσεις. Μία τῶν προσευχῶν τούτων εἶναι τοῦ Λαβίδ, καὶ ἡ ἄλλη τοῦ Σολομώντος, τοῦ διαδόχου τοῦ Ορόνου τοῦ Λαβίδ.

Καθὼς ἀπεδείχθη εἰς τὸ τελευταῖον μάθημά μας, ὁ Δαβίδ ἐπεθύμει νὰ κτίσῃ οἶκον ἢ ναὸν διὰ τὸν Κύριον. Δὲν ἐπετράπει ὅμως εἰς αὐτὸν νὰ κάμῃ τοῦτο, ἀλλ' ὁ Κύριος ὑπεσχέθη ὅπως ἰδρύσῃ αἰῶνιον βασιλικὸν οἶκον. Ἡ λέξις "οἶκος" εἰς τὴν ἀναγραφὴν αὐτὴν, χρησιμοποιεῖται εἴτε ὡς κατοικία ἢ μέρος εἴτε ὡς διοικητικὸς οἰκογενειακὸς οἶκος, καὶ εἶναι ἡ ἰδίᾳ Ἑβραϊκὴ λέξις. Ὁταν συμβολικῶς ἀναφέρεται εἰς ἐξουσίαν κληρο-

νομικὴν βασιλικοῦ οἴκου ἢ ναοῦ, μέρους κατοικίας ἔχει τὴν ἰδίαν ἔννοιαν, καθὼς ὑπάρχει ἡ χρῆσις αὐτῆς καὶ σήμερον περὶ βασιλικῶν οἴκων κληρονομικῶν ἐξουσιῶν, θρόνων τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Δαβὶδ εἶχεν βαθέως ἐκτιμηθῆ διὰ τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτὸν ὅπως γείνη ἡ κεφαλὴ ἑνὸς ἰδιαιτέρου ἄρχοντος οἴκου, ὅστις θὰ ἦρχεν αἰωνίως, καὶ ἡ περὶ εὐχαριστίας προσευχὴ του πρὸς τὸν Κύριον, ὡς πρὸς τὴν ὑπόσχεσιν αὐτὴν ἀναφέρεται εἰς Β.ΣΑΜ.ζ:18-29. Ἐνῶ βασικῶς αὕτη εἶναι μία προσευχὴ εὐχαριστίας, εἶναι ἐπίσης καὶ μία παράκλησις πρὸς τὸν Κύριον ὅπως Οὗτος ἐκκληρώσῃ τὴν ὑπόσχεσιν Του. Τὸ 29ον ἐδ. ἀναφέρει, "Τώρα λοιπὸν εὐδόκησον νὰ εὐλογήσῃς τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου, διὰ νὰ εἶναι ἐνώπιόν Σου εἰς τὸν αἰῶνα, διότι Σὺ Κύριε Δέσποτα ἐλάλησας καὶ ὑπὸ τὰς εὐλογίαις Σου ἅς εἶναι ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου εὐλογημένος εἰς τὸν αἰῶνα." Β.ΣΑΜ.ζ:29.

Ἡ προσευχὴ τοῦ Σολομῶντος εἶναι μία τὴν ὅποιαν οὗτος παρουσιάζει ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὡς ἀφιέρωσιν διὰ τὸν ναὸν. Παρ' ὅλον ὅτι δὲν ἐπετράπη εἰς τὸν Δαβὶδ νὰ κτίσῃ ναὸν, οἶκον διὰ τὸν Κύριον, ὁ Σολομὼν ἔλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ κάμῃ

τοῦτο, τοῦ Κυρίου εὐλογήσαντος αὐτὸν εἰς αὐ-
τὸ τὸ ἔργον. Ὅταν ὁ καιρὸς ἦλθεν διὰ τὴν ἐγ-
καινίασιν τοῦ ναοῦ, ὁ Σολομὼν προσηυχήθη πλέ-
ον ἐνθέρμως πρὸς τὸν Κύριον, προσευχὴν ἐκτιμή-
σεως τῶν εὐλογιῶν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοῦ ἔργου τοῦ-
του, καὶ τῶν εὐλογιῶν Του πρὸς χρησιμοποίησιν
αὐτοῦ ὡς κέντρον θείας λατρείας ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

Σχετικῶς μὲ τὴν προσευχὴν ταύτην ὁ Σολομὼν
συνεβούλευσε τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πιστότητα
λατρείας τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκεῖ νὰ ἐγείνοντο αἱ
προσφοραὶ τῶν θυσιῶν. A. BAZ. η: 65, 66.

Ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος ἦτο ἕν θαυμάσιον
ἔργον, ἀσφαλῶς τὸ πλέον δαπανηρὸν, καὶ δι' ἁ-
πόλυτον ὠραιότητα, τὸ μεγαλύτερον ἔργον τοῦ
εἵδους τοῦ ὕπερ μέχρι τοῦδε εἶχεν κτισθῆ. Βε-
βαίως, ὁ Σολομὼν εἶχε δίκαιον νὰ εὐχαριστῇ τὸν
Θεὸν, διότι ἠὺλόγησεν αὐτὸν διὰ τὴν οἰκοδομὴν
του.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του, ὁ
Σολομὼν ἦτο ἐπίσης ταπεινὸς ἄνθρωπος, καὶ παρὰ
τὸ μεγαλεῖον τοῦ ναοῦ, διὰ τὸν ὅποιον τοῦ εἶχε
δοθῆ ἔπαινος, οὗτος ἐξεφράζετο μὲ ἔκπληξιν ἐὰν
ἢ ὅχι οὗτος ἦτο κατάλληλος κατοικία διὰ τὸν
Κύριον, καθὼς εἰς τὸ ἐδάφιδόν μας οὗτος προσεύ-
χεται, λέγων, "Ἀλλὰ θέλει ἀληθῶς κατοικήσει ὁ

Θεὸς ἐπὶ τῆς Γῆς; Ἴδου, ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ σὲ χωρέσωσι, πόσον ὀλιγώτερον ὁ οἶκος οὗτος τὸν ὁποῖον ῥυκοδόμησα!" Λ.ΒΑΣ.η:27.

Μετὰ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας ἀργότερον ὁ Παῦλος πάλιν θέτει τὴν γνώμην ταύτην εἰς κατὰλληλον ἄποψιν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς τὸν λόφον πλησίον τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Καθὼς ὁ Παῦλος ἐπηρθύνετο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τοῦ λόφου τούτου, ἐκεῖ ἄνωθεν αὐτοῦ ὑψοῦντο τὰ ἑρείπια τοῦ ἐνδόξου ναοῦ, γνωστοῦ ὡς Παρθενῶν, ἐνδὸς φημισμένου Δωρικοῦ ῥυθμοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, κτισθέντος κατὰ τὴν θὴν ἑκατονταετηρίδα π.Χ. Ἦτο ἀναμφιβόλως τὸ καύχημα καὶ ἡ δόξα τῶν ἀρχαίων τούτων Ἀθηναίων.

Ἀλλὰ ὁ Παῦλος, ὡς ὁ Σολομὼν, δὲν ἦτο ἐνθουσιασμένος μὲ ὁποιονδήποτε ναὸν χειροποιήτων ὡς κατοικίαν Θεοῦ. Οὗτος εἶπεν σχετικῶς μὲ τὸν ἄληθῆ Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ-ἄγνωστον εἰς τοὺς Ἀθηναίους- ὅτι, "ὁ Θεὸς ὅστις ἔκαμε τὸν κόσμον, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, Οὗτος Κύριος ὢν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς." ἹΡΑΞ.ιζ:24. Ὁ Θεὸς προτιμᾷ νὰ κατοικεῖ εἰς τὰς καρδίας τοῦ λαοῦ Του.

Η ΛΟΞΑ ΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ

"Ἐὰν ποτὲ στραφῇτε ἀπ' ἐμοῦ, σείς ἢ τὰ τέκνα σας, καὶ δὲν φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου, τὰ διαταγμάτων μου τὰ ὅποια ἔθεσα ἔμπροσθέν σας, ἀλλὰ ὑπάγητε καὶ λατρεύσητε ἄλλους θεοὺς, καὶ προσκυνήσητε αὐτοὺς, τότε θέλω ἐκριζῶσαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τὴν ὅποian ἔδωκα εἰς αὐτοὺς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον τὸν ὅποion ἠγάσσα διὰ τὸ ὄνομα μου, θέλω ἀπορρίψει ἀπὸ προσώπου μου, καὶ ὁ Ἰσραὴλ θέλει εἰσθαῖ εἰς παροιμίαν καὶ ἐμπαιγμὸν μεταξὺ τῶν λαῶν." Α.ΒΑΣ.θ:6,7.
Α.ΒΑΣ.δ:20-34.

---ooo---

QTAN ὁ Σολομὼν ἔγεινεν βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, οὗτος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Κύριον νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν σοφίαν. Ἡ προσευχὴ του ἦτο, "Δὸς λοιπὸν εἰς τὸν δοῦλον σου καρδίαν νοήμονα εἰς τὸ νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν σου, διὰ νὰ διακρίνω μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ, διότι τίς δύναται νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν τοῦτον τὸν μέγαν;" Α.ΒΑΣ.γ:9. Ἀναγινώσκομεν ὅτι "Ἦρσεν ὁ λόγος οὗτος εἰς τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Σολομὼν ἐζήτησε τὸ πρᾶγμα τοῦτο." Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς αὐτὸν, "Ἐπειδὴ ἐζήτησας τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ δὲν ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν πολυζωΐαν, καὶ δὲν ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν πλούτη, καὶ δὲν ἐζήτησας τὴν ζωὴν τῶν ἐχθρῶν σου, ἀλλ' ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν

σύνεσιν, διὰ τὰ ἐννοῆς κρίσιν, ἰδοὺ, ἔκαμα κατὰ τὸν λόγον σου. Ἰδοὺ, ἔδωκα εἰς σὲ καρδίαν σοφὴν καὶ συνετήν, ὥστε δὲν ἐστάθη πρότερον σου ὁμοῖος σου, οὐδὲ μετὰ σὲ θέλει ἀναστήθῃ ὁμοῖος σου." A.ΒΑΣ. γ:10-13.

Ὁ Σολομὼν ἐβασίλευσεν ἐφ' ὅλων τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ. Δέκα ἐξ αὐτῶν τῶν φυλῶν, γνωστῶν μὲν τὸ ὄνομα "Ἰσραὴλ" κατώκουν τὸ βόρειον μέρος τῆς Γῆς τῆς Ἑπαγγελίας, καὶ δύο ἐκ τῶν φυλῶν, κατοικοῦντες νοτιώτερον, ἦσαν γνωστοὶ ὡς "Ἰούδα." Ὅλοι οὗτοι ὁμοῦ ἦτο μέγα ἄθροισμα λαοῦ, ὥς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ πλῆθος, τρώγοντες καὶ πίνοντες καὶ εὐθυμοῦντες." A.ΒΑΣ. δ:20.

Ἐνεκεν τοῦ ὅτι ὁ Θεὸς παρεχώρησεν ἐξαιρετικὴν σοφίαν εἰς τὸν Σολομῶντα καὶ "μέγεθος καρδίας," οὗτος ἐκυβέρνησεν τὸν λαὸν καλῶς καὶ ὑπῆρχεν ἀρκετὴ ἀγαλλίασις καὶ εὐτυχία καθ' ὅλον τὸ ἔθνος. Ἡ φήμη τοῦ Σολομῶντος διεδόθη παγκοσμίως καὶ λαοὶ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν ἤρχοντο διὰ τὰ παρατηρήσουν τὴν σοφίαν του, συμπεριλαμβανομένων καὶ βασιλέων. A.ΒΑΣ. δ:32-34.

Ὅπως δὲ ποτε, μὲν τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ὁ Σολομὼν ἤρχισε νὰ στρέφεται μακρὰν τῆς αὐστη-

ρὰς ὑπακοῆς αὐτοῦ, ὑπακοῆς πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ
Ἰσραὴλ. Κατὰ τοῦτο ἐστάθη πολὺ ἄσοφος, καὶ δι-
εφθάρη πολὺ. Αἱ τριακόσiai γυναῖκες του καὶ αἱ
ἑπτακόσiai καλακίδες του ᾠδήγησαν αὐτὸν πρὸς
τὴν εἰδωλολατρείαν, ἐκκλίναστελεῖως ἀπὸ τοῦ Θε-
οῦ αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸν Δαβὶδ, τὸν
πατέρα τοῦ Σολομῶντος, ὅτι "ὁ δὲν θέλει ἐκλείψει
εἰς σὲ ἄνθρωπος ἀπ' ἔμπροσθέν μου, καθήμενος ἐπὶ
τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ. Λ.ΒΑΣ. η:25. Εἰς τοῦτο
ὁ Κύριος προσέθεσε τὴν προειδοποίησιν ἣτις εὐ-
ρίσκεται ἐν τῷ ἑδαφίῳ μας.

Ὁ Ἰησοῦς ὠμίλησε περὶ τοῦ Σολομῶντος περὶ
τῆς μεγάλης αὐτοῦ δόξης, ΜΑΤΘ. ς:29, ἀλλ' ὁ
ἄλλοτε οὗτος σοφώτατος ὅλων τῶν βασιλέων, ἔχα-
σε τὴν δόξαν του, ἐπιτρέπων εἰς τὴν καρδίαν του
νὰ στραφῇ μακρὰν τῆς λατρείας τοῦ ἀληθινοῦ καὶ
ζῶντος Θεοῦ. Ἀφ' ὅπου ὁ Σολομὼν ἔγεινεν περίφη-
μος καὶ συνεσσύρευσεν ἄφθονα πλοῦτη, καὶ ἦτο
εἰς μέγας ἔμπορος, οὗτος ἔχασε πολυτιμώτατον
προερέμμα τὸ ὅποιον ἀπῆλαυσε κάποτε, καὶ τοῦτο
ἦτο ἡ εὐνοία καὶ ἐπικοινωνία τοῦ Ἰεχωβὰ, τοῦ
ἀληθινοῦ καὶ ζῶντος Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὁ Ἰάκωβος ἔγραψεν, "Ἐὰν δὲ τις ἀπὸ σᾶς
εἶναι ἐλλειπῆς σοφίας, ἄς ζητῇ παρὰ τοῦ Θεοῦ

τοῦ διδόντος εἰς πάντας πλουσίως καὶ μὴ ὀνει-
δίζοντος, καὶ θέλει δοθῇ εἰς αὐτὸν." ΙΑΚ.α:5.
Ἡ ἀναφερομένη ἐνταῦθα σοφία εἶναι ἡ ἱκανότης
νὰ διακρίνῃ τις τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁδη-
γῇ ἑαυτὸν εἰς τὸν ὁδὸν ἣτις εἶναι εὐάρεστος
εἰς τὸν Κύριον. Σήμερον ὁ Θεὸς προμηθεύει τὴν
σοφίαν ταύτην μέσῳ τοῦ Πνεύματος Του, διὰ τοῦ
Γραπτοῦ Αὐτοῦ Λόγου, καὶ εἶναι διαθέσιμος διὰ
τοὺς ἀφιερωμένους, οἵτινες μελετοῦν τὸν Λόγον
εὐλαβῶς μὲ τὸ ἁληθὲς πνεῦμα τοῦ σεβασμοῦ καὶ
τῆς πίστεως.

Ὁ Ἰάκωβος περαιτέρω ἔγραψεν, "Τίς εἶναι
μεταξὺ σας σοφὸς καὶ ἐπιστήμων; ἅς δείξῃ ἐκ
τῆς καλῆς διαγωγῆς τὰ ἔργα ἑαυτοῦ ἐν πραότητι
σοφίας." ΙΑΚ.γ:13. Καὶ περαιτέρω γράφει, "Ἡ
ἄνωθεν ὅμως σοφία πρῶτον εἶναι καθαρὰ ἔπειτα
εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, πλήρης ἐλέους
καὶ καλῶν καρπῶν, ἀμερόληπτος καὶ ἀνυπόκριτος.
Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπείρεται ἐν εἰ-
ρήνῃ ὑπὸ τῶν εἰρηνοποιῶν." ΙΑΚ. γ:17,18.

Εἰς τὸν Σολομῶντα ἐδόθη ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία,
ἣτις ἱκάνωσεν αὐτὸν νὰ διοικῇ καὶ κρίνῃ τὸν Ἰ-
σραὴλ δικαίως. Ἡ καρδία δὲ εἶναι τὸ μέσον τῆς
λατρείας ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν, ἐὰν κρατῶμεν τὴν
καρδίαν ἡμῶν καθαρὰν, θὰ εὐαρεστήσωμεν τὸν Θεόν.

Ἡ Γνώσσα τῆς Γραφῆς.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΤΟΥ

---οὐα---

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Χαῖρε Εὐάγγελε, καὶ πόσον σὶ ἤμελον. Ἐλαβὼν μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ ἑνὸς φίλου μου πολὺ ἐνδιαφέρουσαν. Ζητεῖ νὰ μάθῃ τί ἐγνωσθῆεν διὰ τοῦ ὀρίσμου "ἡ γλῶσσα τῆς Γραφῆς". Ἡ ἐπιστολὴ ἀναγινώσκει ὡς ἑξῆς.

"Εἶμαι νέος, ὥς γνωρίζεις, καὶ ἐσχάτως ἐδέχθην ὡς τὸν προσωπικὸν μου σωτήρα τὸν Χριστόν, καὶ ἐνθέρμως ἐπιθυμῶ νὰ ἐλθῶ εἰς κατανόησιν τῆς Γραφῆς, τὴν ὁποίαν πιστεύω ὅτι εἶναι ὁ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. Ἐντοῦτοις, εὐρίσκω τοῦτο πολὺ δύσκολον. εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Γραφὴ ὁμιλεῖ εἰς ἐμὲ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ ἄλλου μέρους ἀναγινώσκω περὶ "κολλάσεως" "πυρὸς" περὶ "ἀναλύσεως τῆς γῆς" εἰς τὸν ἦχον τῆς φωνῆς τοῦ Θεοῦ. Ἐπίσης καὶ περὶ "τριγμοῦ τῶν ὀδόντων". (Ὁλη αὕτη ἡ παράξενος γλῶσσα τῆς Γραφῆς μὲ συγχίζει, καὶ ἀπορῶ ἐάν ποτὲ δυνηθῶ νὰ κατανοήσω αὐτήν. ἐὰν ἐκτιμῆσω πολὺ ὑπόδειξιν τινα ἢ βοήθειαν ἐκ μέρους ὑμῶν."

Ἀγαπητὲ Εὐάγγελε, ἡ ἐπιστολὴ αὕτη παρουσιάζει πρόσκλησιν, καὶ ἀντανακλᾷ τὸν σκέψεις καὶ αἰσθήματα παρα πολλῶν ἀνθρώπων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω εἶναι ὅτι ὁ πρόπος τῆς παρουσιάσεως τῶν νοημάτων τῆς Γραφῆς ὅστις ἔκαμεν τὸν φίλον

μας νὰ σκεφθῇ ὅτι εἶναι δύσκολον βιβλίον ἡ Γραφή ὅπως κατανοηθῇ, αὐτὸς εἶναι ὁ τρόπος ὅστις διὰ τὸν ἔνθερμόν χριστιανόν, κάμνει τὸν σκοπὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ σχέδιον Αὐτοῦ ἀπλοῦν εἰς κατανόησιν.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Σπουδαῖον τοῦτο, ἀλλὰ πῶς;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἡ φαινομενικὴ παράξενος αὕτη γλῶσσα τῆς Γραφῆς ἡ ἀναφερομένη παρὰ τοῦ νεαροῦ φίλου μας, εἶναι ἐν τῇ πραγματικότητι "εἰκονικὴ γλῶσσα", πολλοὶ μελετῆται τῆς Γραφῆς τὴν ὀνομάζουσαν "συμβολικὴν", καὶ τὰ σύμβολα ταῦτα ἢ εἰκόνες χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ νὰ βοηθήσουν ἡμᾶς ὅπως κατανοήσωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οὗτος ἐπιθυμεῖ νὰ ἐντυπωσῇ εἰς ἡμᾶς.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πολὺ σωστὸν τοῦτο. Ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Εἰς τὸ νε κεφ. τοῦ Προφήτου Ἡσαΐα ἐβ. 9 λέγει ὁ Κύριος,

"Ὅσον εἶναι ὑψηλοὶ οἱ οὐρανοὶ ἀπὸ τῆς γῆς οὕτως αἱ ὁδοὶ μου εἶναι ὑψηλότεροι τῶν ὁδῶν ὑμῶν." ΗΣ. νε:9.

Ὅτι εἶναι ἀδύνατον εἰς ἡμᾶς νὰ συλλάβωμεν τὰς ὑψηλὰς αὐτὰς σκέψεις τοῦ Θεοῦ, ἐκτὸς ἐὰν εἰκονογραφῶνται ἢ ἐξεικονίζοντο εἰς ἡμᾶς διὰ τοιαύτης γλώσσης. Αἱ σκιαγραφίαι καὶ εἰκονικαὶ παραστάσεις σήμερον θεωροῦνται ἀναγκαῖαι εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, ἰδιαίτερος πῶν παιδίων. Καὶ μήπως δὲν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς παιδιά, νήπια ἐνώπιον τοῦ Κυρίου; Ὁμοίως οὗτος εἰς τὸν Λόγον Του ἔρχεται εἰς τὸ ἐπίπεδον μας, ὥς νὰ λέγωμεν, καὶ μεταχειρίζεται ἐξεικονίσεις ὅπως μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ σχεδίου Του καὶ βουλῶν Του.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Τοῦτο βεβαίως εἶναι λογικὸν εἰς ἐμὲ.

Ἐντούτοις, ἔχω συχνάκις ἀκούσει νὰ λέγεται, ὅτι πρέπει νὰ δεχώμεθα ὅλα εἰς τὴν Γραφήν

κατὰ γράμμα, δηλ. νὰ δεχώμεθα ταῦτα ὡς ἔχουν, δι-
ότι το νὰ λεγώμεν ὅτι τὸ χωρίον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο
εἶναι συμβολικὸν ἢ εἰκονικὸν, ἀλλάσει ἡ Γραφή οὐ-
τως. Δὲν εἶναι ἔτσι;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἐχω ἀκούσει καὶ ἐγὼ τὴν ἀποφιν ταύτην,
ἀλλὰ πράγματι, ἔντινι μέτρῳ, κάθε χρι-
στιανὸς καὶ μελετητὴς τῆς Γραφῆς, παραδέχεται μέ-
ρη αὐτῆς ὡς εἰκονικὰ, ἴσως καὶ χωρὶς νὰ δώσῃ οὐ-
δεμίαν προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Πολλοὶ ἐκ
τῶν θαυμαστῶν ὑποσχέσεων τῆς Γραφῆς, διὰ τῶν ὁ-
ποίων ὁ Κύριος βεβαίῳ τὸν λαὸν Του περὶ τῆς με-
ριμνῆς Αὐτοῦ ὑπὲρ αὐτῶν, εἶναι εἰς ὥραιαν εἰκονι-
κὴν γλῶσσαν. Λάβε τὸν 23ον Παλμὸν ὡς παράδειγμα.
Πόσον ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἐχά-
ρει εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τῆς βοηθείας καὶ προστα-
σίας τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν λαὸν Του, τὴν ὁποίαν ὁ Παλ-
μὸς οὗτος παρουσιάζει, καὶ ὅμως ὅλαι αἱ ἐκφράσεις
καὶ διαβεβαιώσεις αὗται εἶναι εἰς εἰκονικὴν ἢ συμ-
βολικὴν γλῶσσαν.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πολὺ λογικὰ αὐτὰ, ἐξακολούθησε, ἀκούω.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Πόσον ἐκφραστικὸν εἶναι τοῦτο ὅπερ ἔ-
γραψεν ὁ Δαβὶδ,

"Ὁ Κύριος εἶναι ποιμὴν μου, δὲν θέλω στερηθῇ
οὐδενός. Εἰς βοσκὰς χλοερὰς με ἀνέπαυσεν.
Εἰς ὕδατα ἀναπαύσεως με ὠδήγησεν."

Ἐνταῦθα ὁ Δαβὶδ θέτει τὸν ἑαυτὸν τοῦ εἰς κατὰ-
στασιν προβάτου, με τὸν Θεὸν ὡς τὸν Ποιμένα του.
Βεβαίως, οὐδεὶς θὰ συζητήσῃ ὅτι ὁ Δαβὶδ ἦτο κατὰ
γράμμα πρόβατον. Δὲν θὰ ἦτο λαμπρὰ προσδοκία δι'
ἡμᾶς, ὡς ἄνθρωποι, νὰ σκεφθῶμεν ὅπως ἐξαπλωθῶμεν
κάτω εἰς χλοερὰς βοσκὰς. Ἀλλὰ πόσον θαυμασία εἶ-
ναι ἡ διαβεβαίωσις εἰς τὸ μάθημα, ὅποτεν κατανο-
ῶμεν τοῦτο, ὡς ὁ Παλμωδὸς ἐπρωτίθεται νὰ ἐνοηθῇ.
Ἄνευ τῆς ἐξεικονίσεως ἣν μετεχειρίσθη ὁ Δαβὶδ
εἰς τὸν Παλμὸν τοῦτον, τὸ μάθημα τῆς προστασίας

τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ ἦτο πόσον ἐντυπωσιακὸν καὶ παρήγο-
ρον.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Βεβαίως οὐδεὶς θὰ συγχισθῇ διὰ τῆς γλῶσ-
σης ταύτης τοῦ 23ου Παλμοῦ. Ἀλλὰ, ἡ ἀρχὴ
αὕτη δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς ἄλλας ὑπόσχεσεις
τῆς Γραφῆς;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Μάλιστα, καθολοκληρίαν. Ἐτέρα θαυμασίᾳ
ὑπόσχεσις τῆς προστασίας τοῦ Θεοῦ ἀναφέ-
ρεται εἰς τὸν 91ον Παλμόν.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πολὺ ἐπιθυμῶ ν' ἀκούσω τὰς λογικὰς σου
ταύτας ἀποψεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ὁ Παλμὸς οὗτος ἀναγινώσκει ὡς ἐξῆς.

" Ὁ κατοικῶν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὑψίστου,
ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Παντοκράτορος θέλει
διατρίβει. Θέλω λέγει πρὸς τὸν Κύριον,
ὃς εἶσαι καταφυγὴ μου, καὶ φρούριόν μου,
Θεὸς μου, ἐπ' αὐτὸν θέλω ἐλπίζει. Διότι
αὐτὸς θέλει σὲ λυτρώναι ἐκ τῆς παγίδος
τῶν κυνηγῶν, καὶ ἐκ θανατηφόρου λοιμοῦ.
Μὲ τὰ πτερὰ αὐτοῦ θέλει σὲ σκεπάζει, καὶ
ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ θέλεις εἶσθαι ἀ-
σφαλῆς. Ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ εἶναι πανοπλία
καὶ ἄσπις." ΦΑΛΜ. 91:1-4.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Αὕτη εἶναι διαβεβαιωτικὴ ὑπόσχεσις, καὶ
γίνεται πλέον κατανοητὴ καὶ ἰσχυρὰ διὰ συμβολισ-
μῶν καὶ εἰκονικῶν παραστάσεων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Εἰς αὐτὴν τὴν προφητείαν ὁ Θεὸς ἐξει-
κονίζεται ὡς "καταφύγιον καὶ φρούριον".
Ἐπίσης ἐξεικονίζεται ὅτι ἔχει "πτέρυγας" καὶ "πτε-
ρὰ". Οὐδεὶς δύναται γὰ εἶπαι ὅτι ἡ γλῶσσα αὕτη προ-
ορίζεται νὰ ἐννοηθῇ ὡς κατὰ γράμμα. Ἀλλὰ πόσον ση-
μαντικὴ εἶναι ἡ ἐξεικόνισις αὕτη! Ὅπως τὸ φρούρι-
ον εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν προορίζετο ὡς προστασία

τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, οὕτως ὁ Θεὸς προστατεύει τὸν λαὸν Αὐτοῦ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πόσον ὥραϊα εἶναι ἡ ἐξεικόνισις τῆς ὀρνιθός ἥτις προστατεύει καὶ προφυλάττει τὰ ὀρνίθια αὐτῆς ἐκ τοῦ ἱέρακος καὶ ἄλλων ἐχθρῶν διὰ τῆς προσκλήσεως αὐτῆς ὅπως κρυφθῶσιν ὑπὸ τῶν πτερυγῶν της! Ὅποια ζωντανὴ εἰκὼν εἶναι αὕτη τῆς οἰκειᾶς καὶ ἀγαπῆτῆς Αὐτοῦ προστασίας ὑπὲρ τοῦ λαοῦ Του! Ναί, εἶναι καταφανές ἐκ τούτου ὅτι ὁ Κύριος μεταχειρίζεται εἰκονικὴν γλῶσσαν διὰ νὰ μεταδῶσῃ εἰς τὰς διανοίας μας τὴν ἰδέαν τῆς ἀγρυπνίας Του καὶ φροντίδος Του διὰ τὸν λαὸν Του, ἀλλὰ εἶναι ἡ μέθοδος αὕτη τῆς Γραφῆς εἰς ὅλας τὰς διδασκαλίας αὐτῆς; Παραδείγματος χάριν, εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὁ νεαρὸς φίλος μας ἀναφέρει τὴν εἰς τὴν Γραφὴν χρησιμοποιουμένην λέξιν "πῦρ" καὶ τὴν γῆν "λυομένην" εἶναι αἱ λέξεις αὗται συμβολικαὶ ὁμοίως;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου μίαν ἐνδιαφέρουσαν προφητείαν τῆς Γραφῆς σχετικῶς μὲ τὴν ἡμέραν ἡμῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ λέξις "πῦρ" χρησιμοποιῆται, καθὼς καὶ ἡ ἔκφρασις "ἔξαψις ὀργῆς". Εὐρίσκεται εἰς τὸ 3ον κεφ. τοῦ Προφήτου Σοφονία, καὶ ἀναγινώσκει ὡς ἑξῆς,

" Προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγείρομαι πρὸς λεηλασίαν. Διότι ἡ ἀπόφασίς μου εἶναι νὰ συνάξω τὰ ἔθνη νὰ συναθροίσω τὰ βασίλεια, νὰ ἐκχέω ἐπ' αὐτὰ τὴν ἀγανάκτησίν μου, ὅλην τὴν ἔξαψιν τῆς ὀργῆς μου. Ἐπειδὴ πᾶσα ἡ γῆ θέλει καταναλωθῆ ὑπὸ τοῦ πυρός τοῦ ζήλου μου. Διότι τότε θέλω ἀποκαταστήσει εἰς τοὺς λαοὺς γλῶσσαν καθαρὰν, διὰ νὰ ἐπικαλῶνται πάντες τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, νὰ δουλεύωσιν αὐτὸν ὑπὸ ἓνα ζυγόν." 2 Φ. γ: 4, 2.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Αὕτη εἶναι ἀληθῶς δυνατὴ γλῶσσα... Καὶ ὅμως πολὺ διαφωτιστικὴ καὶ βεβαιωτικὴ, ὅ-
ποταν λάβωμεν τὴν πραγματικὴν ἄποψιν τῆς σκέψεως
ταύτης. "Προσμένετε με ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐ-
γείρομαι πρὸς λαηλασίαν." Βεβαίως ὁ Κύριος δὲν
εἶναι κυνηγὸς ἀναμένων ὅπως ἐπιπέσῃ καὶ φονεύσῃ
τὸ θῦμα του!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ὁ Κύριος ἐκφράζει, ἀγαπητὲ μοι Θεόφι-
λε, ἐνταῦθα τὸ ἐνδιαφέρον Του εἰς τὴν
κραυγὴν τοῦ λαοῦ Του διὰ μέσου ὅλων τῶν αἰώνων.
Ὅπου δὴποτε καὶ ὁποτεδήποτε ὑπῆρξε ἀδικία, θλί-
ψις, καταδυναστευσις καὶ ἄλλα κακὰ καὶ κακουγῆ-
ματα, ὅλα θὰ ἔλθουν εἰς ἐνθύμησιν ὅταν ἐπιστῇ ὁ
παρὰ τοῦ Θεοῦ ὠρισμένος καιρὸς διὰ δρᾶσιν, ἀλλὰ
ἡ ἐρώτησις ἐγείρεται, διατι ὁ Θεὸς δὲν κάμνει κά-
τι τιὸπως σταματήσῃ τὰ κακὰ καὶ τὰς καταδυναστεύ-
σεις;

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Ναί, Εὐάγγελε, διατι ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει
τὸ κακὸν καὶ τὴν ἁμαρτίαν νὰ ἐξακολουθῇ
μαστιζοῦσα ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Α! Θεόφιλε, βλέπεις τί λέγει ἡ προφη-
τεία; "Προσμείνατέ με, λέγει Κύριος, μέ-
χρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγείρομαι πρὸς λαηλασίαν."
Ἡμεῖς πολλάκις θέλομεν καὶ σκεπτόμεθα μὲ τὰς δι-
κὰς μας μεθόδους, κατὰ τὸ συμφέρον ἡμῶν τῆς καθη-
μερινῆς ἡμῶν ζωῆς. Ἐννοῦντοίς ὅμως εἰς τὴν προφη-
τείαν τοῦ Δοφονίου βραστικὴ πρᾶξις τοῦ Θεοῦ πε-
ριγράφεται. Ὑπάρχει ἐκεῖ συνάθροισις τῶν ἐθνῶν
καὶ βασιλειῶν τῆς γῆς, καὶ ὁ Θεὸς ἐκχέει ἐπ' αὐ-
τῶν τὴν ἀγανάκτησιν Του, ὅλην τὴν ἔλαψιν τῆς ὀρ-
γῆς Του, καὶ ὅλη ἡ γῆ καταναλίσκεται ὑπὸ τοῦ πυ-
ρὸς τοῦ ζήλου Του.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Ἀλλὰ τί τοῦτο ἐννοεῖ; "Ὅλοι γνωρίζομεν
τί σημαίνει "ἐθνη" ἢ "βασιλείαι," ἀλλὰ
τί ἐννοεῖ διὰ τῶν λέξεων ὅτι "ἡ γῆ καταναλίσκεται
ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ ζήλου τοῦ Θεοῦ;"

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Νομίζω ένθυμοῦμαι ἓνα σχετικόν παράλλη-
λον Γραφικόν χωρίον ὅπερ εὐρίσκεται εἰς
Δανιὴλ ζ:23. Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο, ὁμοίως, ἡ γῆ,
λέγεται, ὅτι " κατατρῶγεται " ὄχι ὑπὸ πυρός, ἀλλὰ
ὑπὸ ἀγρίου θηρίου. Τοῦτο βλέπετε, ὅτι πραγματικῶς
εἶναι εἰκονικὴ γλῶσσα. Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο μᾶς λέ-
γεται περὶ τεσσάρων τρομερῶν θηρίων, καὶ ἡ ἐξήγη-
σις ἥτις δίδεται εἶναι, ὅτι ταῦτα ἀντιπροσωπεύουν
τέσσαρας βασιλείας.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Κάτι παρόμοιον ὡς τὴν Ρωσικὴν ἄρκτον
καὶ τὸν λέοντα τῆς Ἀγγλίας ἢ τὸν ἄετον
τῆς Ἀμερικῆς, εἶναι αὕτη ἡ σκέψις;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Μάλιστα, κάτι παρόμοιον. Εἶναι γενικῶς
παραδεκτὸν παρὰ τῶν μελετητῶν τῶν προφη-
τειῶν, ὅτι τὸ τέταρτον θηρίον συμβολίζει τὴν πα-
λαιὰν Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν, καὶ εἶναι τοῦτο τὸ
τέταρτον θηρίον περὶ τοῦ ὁποίου λέγεται ὅτι κατα-
πατεῖ καὶ κατατρῶγει ὁλόκληρον τὴν γῆν. Ἡ εἰκο-
νικὴ αὕτη γλῶσσα εἰσηγεῖται ὅτι ἡ Ρωμαϊκὴ αὕτη
Αὐτοκρατορία, θὰ ὑπαγάγῃ ἐν τῇ πραγματικότητι ὁ-
λόκληρον τὸν γνωστὸν κόσμον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐ-
τῆς.

ΦΙΛΟΘΕΟΣ. Καὶ ἡ σκέψις σου Εὐάγγελε, εἶναι ὅτι ἡ
γῆ καταναλισκομένη ὑπὸ τοῦ πυρός τοῦ ζή-
λου τοῦ Θεοῦ, εἰσηγεῖται κάτι τι παρόμοιον τούτου;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ὑπάρχουν κάποια διαφοραὶ βεβαίως, ἀλ-
λὰ παραβολὴ τις τῶν δύο τούτων προφητει-
ῶν ἀποκαλύπτει ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἐξ αὐτῶν ἡ κατὰ
γράμμα γῆ ἀναφέρεται, ἀλλὰ μᾶλλον, ἡ λέξις "γῆ"
χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς δύο περιστάσεις νὰ εἰκο-
νίσῃ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς ἠνωμένους εἰς ὅ, τι ἡμεῖς
τώρα ὁμιλοῦμεν περὶ τῆς πολιτικῆς ἢ κοινωνικῆς
καταστάσεως τοῦ κόσμου, δηλ. τῆς ὀργανωμένης κοι-
νωνίας.

ΦΙΛΟΘΕΟΣ. Ἀρχίζω νὰ κατανοῶ, παρακαλῶ ἐξακολουθεῖ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Γνωρίζομεν, ὅτι ἡ διακήρυξις εἰς Σοφονίαν δὲν εἶναι ἡ κατανάλωσις τῆς κατὰ γράμμα γῆς, τοῦ πλανήτου μας κατὰ γράμμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ζῶμεν, με συνεπείαν τὴν καταστροφὴν τῆς ἀνθρωπίνης γενεᾶς, διότι εἰς τὸ ἐπόμενον ἐδάφιον ὁ Κύριος ἐξηγεῖ ὅτι, ἀφοῦ ἡ γῆ θὰ κατηναλωθῇ ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ ζήλου Του, θὰ ἀποκαταστήσῃ τότε εἰς τοὺς λαοὺς γλῶσσαν καθαρὰν ἢ ἄγγελμα, τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας, διὰ τὴν ἐπικαλῶνται τὸ ὄνομα Του καὶ τὴν δουλεύουσιν Αὐτὸν ὑπὸ ἓνα ζυγόν.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν εἰς τὸν φίλον μας ὅστις ἤρρωσεν τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως "πῦρ" εἰς τὴν Γραφὴν, ὅτι ἡ λέξις αὕτη χρησιμοποιοῦται εἰκονικῶς;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Βεβαίως, δυνάμεθα. Τὸ πῦρ συμβολίζει καταστροφὴν, καὶ εἰς τὴν προφητείαν τοῦ Σοφονία εἶναι ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἰδιοτελής ἐξουσία ἐπὶ τῆς γῆς ἣς καταστρέφεται, ὅπερ εἶναι ἀποπαράσκευαστικὸν ἔργον ἡγῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πολὺ ἀποκαλυπτικὸν τοῦτο, παρακαλῶ ἐξακολουθήσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὸ πῦρ χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν Γραφὴν ὅπως ἐξεικονίσῃ καταστροφὴν εἶναι διότι ΕἶΝΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΝ, τὸ πλεόν ἴσως γνωστὸν μέσον εἰς τοὺς ἀρχαίους. Τὸ πῦρ ἐπίσης χρησιμοποιεῖται πρὸς παράστασιν τῆς καταστροφῆς τῶν ἐκουσίως ἀσεβῶν. "Ὅθεν, ἡ "λίμνη τοῦ πυρὸς" ἀπλῶς ἐννοεῖ μέρος ἢ κατάστασιν καταστροφῆς. (Ὅδεῖς ποτὲ θὰ ἐσκέπτετο νὰ ἔρριπτε τι εἰς τὸ πῦρ πρὸς διατήρησιν του. ΑΠΟΚ. κ:14).

ΦΙΛΑΦΕΟΣ. Καθὼς βλέπω, ἡ εἰκονικὴ γλῶσσα τῆς Γραφῆς βασίζεται ἐπὶ φυσικῶν χαρακτηριστικῶν πρὸς παράστασιν ἐκείνων τῶν ὁποίων χρησιμοποιεῖται

πρὸς ἐξεικόνισιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἀκριβῶς. Ἐνεκεν τούτου εἶναι τοῦ ὅ-
τι ὁ Θεὸς δύναται νὰ μεταδώσῃ τὰς ὑψηλὰς
ιδέας Του εἰς ἡμᾶς, διὰ μέσου τῆς εἰκονικῆς γλώσ-
σης. Καὶ εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ κατανοήσωμεν ὅτι τό-
σα πολλὰ ἐνδιαφέροντα ζητήματα εἰς τὰ δημιουργή-
ματὰ Του χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν Γραφὴν κατὰ τὸν
ἓνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον ὡς παραδείγματα ἢ εἰκονί-
σεις. Ὁ Θεὸς μεταχειρίζεται τὸν ΗΛΙΟΝ, τὴν ΣΕΛΗ-
ΝΗΝ, τοὺς ΑΣΤΕΡΑΣ. Μεταχειρίζεται τὰ ΝΕΦΗ, τὰς
ΚΑΤΑΓΙΓΙΔΑΣ, τοὺς ΑΝΕΜΟΥΣ, ἀκομῇ καὶ τοὺς ΑΝΕΜΟΣ-
ΤΡΟΒΙΛΟΥΣ. Ὁμοίως χρησιμοποιεῖ ΠΡΟΒΑΤΑ καὶ ΕΡΙΦΙΑ
καὶ ΙΠΠΟΥΣ. Χρησιμοποιεῖ ΔΕΝΔΡΑ, ΧΟΡΤΑ, ΣΙΤΟΝ, καὶ
ΖΙΖΑΝΙΑ. Οὗτος χρησιμοποιεῖ ΩΚΕΑΝΟΥΣ, ΠΟΤΑΜΟΥΣ,
καὶ ΛΙΜΝΑΣ, ΥΔΑΤΑ καὶ ΘΑΛΑΣΣΑΣ. Γενικῶς ὁμιλοῦν-
τες, ἡμεῖς ὡς ἄνθρωποι, γνωρίζομεν τὰ χαρακτηρι-
στικά ὁλων τούτων, ἐντεῦθεν ἡ μετάδοσις εἰς τὴν
διάνοιάν μας ὠρισμένων ιδεῶν, ὥστε ὅποτεν χρησι-
μοποιῶνται παρὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν μὲ συμβολισμὸν,
δυναμέθα καλλίτερον νὰ κατανοήσωμεν ἐν τῷ Λόγῳ
Του τὸ ἄγγελμα ὅπερ προσπαθεῖ νὰ μᾶς μετάδωσῃ.

ΦΙΛΟΘΕΟΣ. Θαυμαστά πράγματα ἀληθῶς ἀποκαλύπτονται
εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς λογικῆς ὀρθοτομήσεως τοῦ
Λόγου τοῦ Κυρίου. Ἀλλὰ ἐξακολουθήσον παρακαλῶ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Χρησιμοποιῶν τὸν ἥλιον ὡς παράδειγμα,
ἡ Γραφή ὁμιλεῖ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, εἰς τὴν
Ἰδρυσιν τῆς βασιλείας Του ὡς " ἡλίου δικαιοσύνης"
ΜΑΛΑΧΙΑΣ 3:2, ΜΑΤΘ. 17:43. Γνωρίζοντες τὶ τὸ φῶς
καὶ ἡ θερμανσις τοῦ ἡλίου κάμνει διὰ τὴν ἀνθρωπο-
τητα, ἀμέσως ἀντιλαμβανόμεθα τὴν ζωογόνον εὐλογί-
αν ἣτις θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν λαὸν διὰ τῆς ἐξουσίας τοῦ
Χριστοῦ. Τοῦτο διευκρινίζει ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἐν-
νοοῦσα ὅταν εἶπον ὅτι ἡ γλῶσσα τῆς Γραφῆς ἣτις
φαίνεται δύσκολος, ἐν τῇ πραγματικότητι εἶναι ὅ,τι
κάμνει τὸ ἄγγελμα τῆς Γραφῆς τόσον καθαρὸν καὶ
πλήρες ἐννοίας εἰς τὸν προσεκτικὸν καὶ διὰ προσευ-
χῆς μελετῶντα αὐτήν.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Μὲ ἄλλους λόγους, ὁ Κύριος μᾶς θέλει
να μεταχειριζώμεθα τὴν κρίσιν μας εἰς τὴν
μελέτην τοῦ Λόγου Του. Ἀληθῶς, πιστεύω ὅτι ὑπάρ-
χει ἐδάφιόν τι εἰς τὸ ὅποῖον ὁ Κύριος λέγει,

"Ἐλθετε τώρα καὶ ἄς διαδικασθῶμεν..".

ΗΣΑΙΑΣ α:18.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ φίλου μας, λέγει ὅτι ἡ Γρα-
φὴ ὁμιλεῖ περὶ "ἀναλύσεως τῆς γῆς ἐκ τῆς φωνῆς
τοῦ Θεοῦ." Τοῦτο ὑποθέτω εἶναι εἰς τὴν Γραφὴν. Θὰ
εἴπῃς ὅτι τοῦτο εἶναι ἐπίσης εἰκονικὴ γλῶσσα;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἀναμφιβόλως εἶναι. Καὶ ἡμεῖς ὁμοίως
εἰς πολλὰς περιπτώσεις μεταχειριζόμεθα
εἰκονικὴν γλῶσσαν. Ὅλοι ἔχομεν ἀκούσει, εἶμαι
βέβαιος, περὶ καρδίας ἥτις "ἐλυσεν;" ἐννοοῦντες
ὅτι ἡ πειρασμοσύνη τινα ἔσπασε, ἔλυσε ἡ καρδιά
του, καὶ ὑπεχώρησε εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἄλλου.
Ἐξετάζοντες τὸν συμβολισμὸν τοῦτον, θὰ εἶναι κα-
λὸν ὅπως ἀκούσωμεν προφητείαν τινα, ἣν ὁ Παλμῶδὸς
Δαβὶδ χρησιμοποιεῖ τὸν συμβολισμὸν τῆς "γῆς λυω-
μένης".

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Θέλω ν' ἀκούσω τὸν Παλμὸν τοῦτον, Παρα-
καλῶ προχωρεῖ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν με:1-3, 6, 8-10,
Παλμὸν,

"Ὁ Θεὸς εἶναι καταφυγὴ ἡμῶν καὶ δύναμις, βο-
ήθεια ἐτοιμοτάτη ἐν ταῖς θλίψεσι. Διὰ τοῦτο
δὲν θέλομεν φοβηθῆ, καὶ ἂν σαλευθῇ ἡ γῆ, καὶ
μεταποτισθῶσι τὰ ὄρη εἰς τὸ μέσον τῶν θαλασ-
σῶν. Καὶ ἂν ἰχῶσι καὶ παράττωνται τὰ ὕδατα
αὐτῶν, καὶ σείωνται τὰ ὄρη διὰ τὸ ἔπαρμα αὐ-
τῶν. Ἐφράζαν τὰ ἔθνη. Ἐσαλεύθησαν αἱ βασι-
λεῖαι. Ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἡ γῆ ἀνελύθη." "

"Ἐλθετε, ἰδέτε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ὅποιας
καταστροφὰς ἔκαμεν ἐν τῇ γῇ. Καταπαύει τοὺς

" πολέμους ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς. Συντρίβει τόξον, καὶ κατακόπτει λόγχην, καὶ εἰ ἀμάσας ἐν πυρὶ.

Ἐσυχάσατε, καὶ γνωρίσατε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός. Θέλω ὑψωθῆ μετὰ τῶν ἐθνῶν, θέλω ὑψωθῆ ἐν τῇ γῇ."

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Ἡ προφητεία αὕτη βεβαίως λέγει πολλὰ πράγματα, ὅρη μετὰ τοῖς ἔθνεσιν εἰς τὸ μέσον τῶν θαλάσσης, ὕδατα ταραττονται, βασιλεῖται σαλεύονται, ἡ γῆ ἀναλύεται, πόλεμοι παύουν, ἄμαζαι καίονται ἐν πυρὶ! Βεβαίως τοῦτο εἶναι πολυχρῶμος ἐξεικόνισις σπουδαίων γεγονότων.!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Παρέβλεψες ὅμως νὰ ἀναφέρῃς τὸ κατὰ κόρυφον τῆς προφητείας ὅπερ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὰ ὠργισμένα ἔθνη τῆς γῆς,

"Ἐσυχάσατε, καὶ γνωρίσατε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός. Θέλω ὑψωθῆ μετὰ τῶν ἐθνῶν, θέλω ὑψωθῆ ἐν τῇ γῇ."

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Ἀλλὰ τοῦτο ὑποδεικνύει ἀπὸ ὅλα τὰ λεχθέντα καὶ λαβόντα χώραν, ὅτι ἡ γῆ, ὁ πλανήτης ἡμῶν, διαμένει, οὔτε ἐκινήθη οὔτε ἀνελύθη ἢ ἔλυσε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὑπερυψώθη ἐν τῇ γῇ. Θυμαστὸν!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἐντούτοις, προτείνω ὅπως ἐξετάσωμεν διαφόρους εἰκόνas τῆς προφητείας ταύτης πλέον λεπτομερῶς, καὶ θὰ παρατηρήσωμεν ὅποιον ὠραῖον μάθημα ὁ Κύριος μᾶς ὑποδεικνύει.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. ὦ, Ναὶ Εὐάγγελε, καὶ πρῶτα πρῶτα δύναμαι νὰ εἰπῶ, ὅτι ὁ Κύριος ἔχει, καθὼς φανεροῦται, ἰδιαιτέραν ὑπόσχεσιν προστασίας ὑπὲρ αὐτῶν. Οἱ πρῶτοι λόγοι τοῦ Δαβὶδ εἶναι,

"Ὁ Θεός εἶναι καταφυγὴ ἡμῶν καὶ δύναμις, βοήθεια ἐτοιμοτάτη ἐν ταῖς θλίψεσι."

‘Οποῖαι θαυμάσιαι ὑποσχέσεις!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ναί, θαυμάσιαι, καὶ ἡ προφητεία ἐξακολο-
λουθεῖ,

" Διὰ τοῦτο δὲν θέλομεν φοβηθῇ, καὶ ἂν σαλευ-
θῇ ἡ γῆ, καὶ μετατοπισθῶσι τὰ ὄρη εἰς τὸ
μεσον τῶν θαλασσῶν."

Ἐνταῦθα ἡ γῆ, τὰ ὄρη, καὶ ἡ θάλασσα εἶναι ὅλα
εἰκονικαὶ παραστάσεις, συμβολισμοὶ. Εἰς τὴν Γρα-
φὴν, τὰ ὄρη συμβολίζουν βασιλείας ἢ κυβερνήσεις.
Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ παρίσταται ὡς "ὄρος" τὸ ὁ-
ποῖον καλύπτει ὁλόκληρον τὴν γῆν. Εἰς τὸ βιβλίον
τῆς Ἀποκαλύψεως, ἡ ἔκφρασις "ὕδατα" τῆς θαλάσσης
μας ἐρμηνεύονται ὅτι παριστοῦν "λαοὺς καὶ ἔθνη"
καὶ γλώσσας. Μὲ ἄλλους λόγους αἱ γενικαὶ μᾶζαι τῆς
ἀνθρωπότητος. ΑΠΟΚ. ιζ:15.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Ναί, ἔχω τὰ χωρία ταῦτα τῆς Ἀποκαλύψεως
καὶ τοῦ Δανιὴλ ὅπου λέγει ὅτι ἡ Βασιλεία
τοῦ Θεοῦ, ὡς λίθος, μεγαλύνει καὶ σκεπάζει ὁλόκλη-
ρον τὴν γῆν. Ὅποια θαυμάσιαι ὑποσχέσεις! ἀλλὰ ἐ-
ξακολούθησε, παρακαλῶ Εὐάγγελε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἐχομεν ἤδη παρατηρήσει εἰς τὰς προφη-
τείας, ιδίως τοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἡ γῆ χρησι-
μοποιεῖται πρὸς εἰκονισμὸν λαῶν καὶ κυβερνήσεων,
καὶ ἐν ὀλίγοις περιεγράψαμεν ὡς κοινωνικὴν κατὰ-
στασιν. Ἐὰν εἶχομεν καιρὸν νὰ ἐσπουδάζομεν ἐπι-
σταμένως τὴν προφητείαν ταύτην, θὰ εὕρισκομεν ὅ-
τι αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος αἰ-
ῶνος καὶ τὸν καιρὸν τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ
Κυρίου. Ὁ Κύριος περιέγραψε τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς
ἕναν εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ὑπῆρχε "στενοχωρία ἐθνῶν
ἐν ἀπορίᾳ", καιρὸν κατὰ τὸν ὁποῖον αἱ καρδίαι τῶν
ἀνθρώπων θὰ ἀπεψυχοῦσαν ἐκ τοῦ φόβου καὶ προσδο-
κίας τῶν ἐπερχομένων δεινῶν εἰς τὴν οἰκουμένην.
Ὁ Ἰησοῦς περιέγραψε τὸν καιρὸν τοῦτον τῶν ἐθνῶν,
παγκοσμίως εὕρισκομένων ἐν ἀπελπισίᾳ, λέγων ὅτι

θὰ εἶναι ὥς "νὰ ἡχῇ ἡ θάλασσα καὶ τὰ κύματα αὐτῆς"
ΛΟΥΚΑ κα: 25, 26.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πολὺ ἀποκαλυπτικὰ εἶναι ταῦτα. Ἀλλὰ προ-
χωρεῖται παρακαλῶ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Καὶ ὁ προφήτης Δαβὶδ συσχετίζει ταῦτα
λέγων ὅτι ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρη θὰ ριφθῶσιν
εἰς τὸ μέσον τῶν ἡχούντων κυμάτων τῶν θαλασσῶν,
δηλ. ἡ ἀνθρωπότης ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον θὰ ἔρχη-
ται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐξηγερμένων καὶ δυσηρε-
στημένων πληθῶν τῆς ἀνθρωποτητος. Εἶναι ζωντανὴ
περιγραφή νομίζω τοῦ πῶς ὁ κόσμος παρίσταται μαρ-
τυς τώρα καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πολὺ καλὰ, ἀλλὰ τὶ περὶ τῆς "ἀναλύσεως
τῆς γῆς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου, παριστᾷ ἐξουσίαν
καὶ δύναμιν τὰς ὁποίας κάμνει νὰ αἰσ-
θανθῇ ἡ γῆ. Εἶναι ἡ συμβολικὴ γῆ ἣτις ἀναλύεται,
παριστάνουσα ὅτι ἡ ἰδιοτέλεια τῆς κοινωνικῆς κα-
ταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου ὑποκύπτει εἰς τὴν θεϊαν ἐ-
ξουσίαν. Καθὼς γνωρίζομεν, ἡ ἀνθρώπινος κυριαρχία
ἐπὶ τῆς γῆς, ἔχει χαρακτηρισθῇ διὰ πολέμων, καὶ
ἡ προφητεία αὕτη μᾶς βεβαιοῖ ὅτι ὁ Κύριος θὰ κά-
μῃ τοὺς πολέμους νὰ παύσουν ἕως τῶν περάτων τῆς
γῆς.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πόσον εὐλογητὸν τοῦτο, καὶ πόσον θὰ χα-
ρῶσιν οἱ ἄνθρωποι, μὲ τὰς ἀγαθὰς βουλάς
αὐτοῦ, ἀλλὰ ἡ καρδιά μου ἀγάλλεται νὰ ἀκούσῃ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἡ Γραφή κάμνει τοῦτο καθαρὸν, ὅτι ὁ
Κύριος δὲν θὰ μερισθῇ τὴν Κυβέρνησιν
τοῦ κόσμου μὲ ἀνθρώπους. Ὅθεν αἱ διάφοροι αὐτῆς
συμβολικαὶ ἐξεικονίσεις αἱ χρησιμοποιοῦμεναι εἰς
τὴν προφητείαν ταύτην, καὶ ἀλλαχοῦ εἰς τὴν Γραφὴν
αἰτίνας περιγράφουν τοὺς κακοὺς καὶ χαλεποὺς
καιροὺς εἰς τοὺς ὁποίους ζῶμεν, εἶναι ἀπλῶς παρα-

στάσεις τῆς μεταβατικῆς περιόδου ἥτις ὀδηγεῖ εἰς τὴν νέαν οἰκονομίαν, εἰς τὸν Μεσσιανικὸν Αἰῶνα, ἔνθα θεία ἐξουσία, διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἀναλάβῃ τὴν διακυβέρνησιν τῶν ὑποθέσεων τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν ὑπάρχει οὐδὲν εἰς τὰς προφητείας αὐτὰς σκοποῦσα τὸν ἐκφοβισμόν μας ἢ τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἐλεῆμων καὶ ἀγαθός. Τούναντίον εἶναι ἀληθές, διότι αὗται ἀποκαλύπτουν ὅτι ὁ Κύριος ἀνδιαφέρεται ὑπὲρ τῆς συστεναζούσης ἀνθρωπότητος, καὶ θὰ λάβῃ δραστικά μέτρα ὥπως ἐξαλείψῃ τὸ κακὸν καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἐξ αὐτῆς παντελῶς διὰ παντός.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον ὑπονοεῖ εἰς τὸ τέλος τῆς ἡ προφητεία αὕτη, ὅπου ὁ Κύριος λέγει,

" Ἠσυχάσατε, καὶ γνωρίσατε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός. Θέλω ὑψωθῆ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, θέλω ὑψωθῆ ἐν τῇ γῇ."

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ναί, αὕτη εἶναι προφανῶς ἡ σκέψις, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω καὶ πάλιν ὅτι ἡ προφητεία αὕτη δὲν ἐξεικονίζει τὴν καταστροφὴν τοῦ πλανήτου ἡμῶν, τῆς γῆς, διότι εἰς τὸ τέλος, ἡ γῆ εἶναι ἡ σκηνὴ τῆς ἰδρύσεως τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. Τοιουτοτρόπως, θεία ἐξουσία θὰ τεθῇ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπὲρ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. ὦ! αὕτη εἶναι ἔνδοξος ἄποψις δι' ὅλους! Τώρα, ὑπάρχει μία ἀκόμη ἔκφρασις εἰς τὴν Γραφὴν, τὴν ὁποίαν ὁ νεαρὸς φίλος μας ἐμπεριέχει εἰς τὴν ἐπιστολὴν του, "ὁ τριγμὸς τῶν ὀδόντων". Τί ἐννοεῖ τοῦτο;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Εἶναι σπουδαῖον νὰ κατανοήσωμεν εἰς τὴν μελέτην τῆς Γραφῆς, ἥτις χρησιμοποιεῖ διαφόρους ἰδιωτισμούς, χαρακτηριστικῶν εἰς τὸν καιρὸν κατὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφει, καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἡ ἔκφρασις "Κλαυθμὸς καὶ τριγμὸς

τῶν ὀδόντων" ἦτο τὶ τὸ ὁποῖον ἐφανέρωνε μεγάλην ἀπογοήτευσιν, πικρίαν καὶ θλίψιν. Χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ εἰς μερικὰς παραβολὰς Του, ἀλλὰ οὐδέποτε διὰ νὰ ὑπαινιχθῇ ὅτι οἰκονομήποτε μέλος τῆς ἀνθρωπότητος θὰ βασανισθῇ αἰωνίως. Ὁ Ἰησοῦς ἐχρησιμοποίησε ταύτην ἐν σχέσει μὲ τοὺς θρησκευτικούς ἀρχηγούς τῶν ἡμερῶν Του, ὑποδεικνύων ὅτι, εἰς τὴν βασιλείαν ὅταν θὰ εὔρουν ἑαυτοὺς χωρὶς ἐξουσίαν θὰ ἐκφράσουν μεγάλην ἀπογοήτευσιν. ΛΟΥΚΑ 17: 28.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Σὲ εὐχαριστῶ Εὐάγγελε. Εἶμαι βέβαιος ὅτι περισσότερα ἠδυνάντο νὰ λεχθῶσιν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἂν ἐπέτρεπεν ἡ ὥρα. Βεβαίως ἡ γλῶσσα τῆς Γραφῆς εἶναι πολὺ ἀποκαλυπτική, καὶ καθὼς ἔχομεν ἴδει οὐχὶ πολὺ δύσκολος διὰ νὰ κατανοηθῇ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Τὸ βιβλιάριον ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ, καὶ τὸ ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗ ῥίπτουν περισσότερον φῶς ἐφ' ὧσιν ἔχουσι λεχθῇ. Ἀπέστειλον ταῦτα εἰς τὸν φίλον σου. Καὶ ὅταν μελετήσῃ ταῦτα τότε ὁ Ἄος Τόμος τῶν Γραφικῶν Μελετῶν θὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τοῦ Θεοῦ σχεδίου τῶν αἰώνων. Ἡ ἀξία αὐτῶν εἶναι προσιτὴ εἰς ὅλους, ἀλλὰ δανίζονται εἰς τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἀγοράσουν ταῦτα.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Αὐτὸ θὰ κάμω ἀγαπητὲ Εὐάγγελε, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ νεαρὸς φίλος μας θὰ γνωρίσῃ περισσότερον τὸν Θεὸν καὶ τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν Ἰησοῦν Χριστὸν. Ἡ γνώσις αὕτη εἶναι ζωὴ αἰώνιος. ΙΩΑΝΝ. 17: 3.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

ΠΟΙΑ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τύπου καὶ παραβολῆς καὶ διατὶ ἀναφέρονται ἐπτὰ, ἀλληλοδιαδόχως, παραβολαὶ εἰς τὸ ἴγον Κεφ. τοῦ Ματθαίου;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ παραβολὴ εἶναι σύντομος ἐκθέσις, χωρὶς νὰ βασίζηται πάντοτε ἐπὶ γεγονότων, ἀλλὰ λαλεῖται μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν πρὸς ἔμφασιν ἰδιαιτέρου τινος σημείου διδασκαλίας.

Τύπος ἢ σκιά ἐξ ὁλης ἀπόψεως πάντοτε ἔχει τὸ πανομοιότυπον, τὸ ἀντίτυπον ἢ παρομοίωσιν, πλην ὅμως ἐπὶ ὑψηλοτέρας κλίμακος. Ὁ τύπος πρέπει πάντοτε νὰ συμφωνῇ, τοῦλάχιστον εἰς περιγραφὴν, μὲ τὸ ἀντίτυπον, ἀκριβῶς κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καθ' ὃν ἡ σκιά ἀνταποκρίνεται μὲ τὴν οὐσίαν. Σχετικῶς μὲ τὰς ἐπτὰ παραβολὰς, καθὼς πλεῖστοι τῶν Μελετητῶν τῆς Γραφῆς εἶναι ἐνήμεροι, ὁ ἀριθμὸς ΕΠΤΑ κατέχει σπουδαίαν θέσιν ἐν ταῖς Γραφαῖς. Φαίνεται νὰ δεικνύη ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι τέλειον ἢ πληρὲς ἐκ θείας ἀπόψεως. Ἐχομεν π.χ. τὰς Ἐπτὰ Ἐκκλησίας, τὰς Ἐπτὰ σφραγίδας, τὰς Ἐπτὰ σάλπιγγας, τὰς Ἐπτὰ βροντάς, τὰς Ἐπτὰ τελευταίας πληγὰς, τοὺς Ἐπτὰ ἀγγέλους ὡς ἐπίσης καὶ τὰς Ἐπτὰ παραβολὰς τῆς Βασιλείας.

Ἄς ἔχωμεν ὅμως ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν εἰσηγούμεθα, φυσικὰ, ὅτι ὑπάρχουσι μόνον ἐπτὰ παραβολαὶ ἐξεικονιζούσας τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἐν τῇ Νέα Διαθήκῃ ἢ ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν δὲν ὡμίλησε περὶ ἄλλων παραβολῶν ἐκτὸς τῶν ἐπτὰ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἴγον Κεφάλαιον. Τούναντίον, ὑπάρχουσι πλεῖστοι ὅσαι ἕτεραι παραβολαὶ ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ αἰτίνες περιγράφουσι τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἐκ διαφόρων ἀποψεων. Ἐπὶ πλέον ἀναγινώσκομεν ὅτι "χωρὶς παρα-

βολῆς δὲν ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς." MATΘ. ιγ:34.

Τὸ ἀξιοσημείωτον πρᾶγμα περὶ τούτου τοῦ συμ-
πλέγματος τῶν παραβολῶν ὅπως εἶναι, ὅτι οὐχὶ μό-
νον αἱ παραβολαὶ αὗται ἐμπερικλείουσι τὸν τέλειον
ἀριθμὸν, ἑπτὰ, ἀλλ' ὅτι ἡ τάξις καθ' ἣν ἀναγράφον-
ται προδήλως, κατὰ θεϊαν πρόνοιαν διευθετηθῆσαν.
Καθὼς ἀκριβῶς πρὸς τὰς Ἑπτὰ Ἐκκλησίας τὰ ἀγγέλμα-
τα φαίνονται νὰ καλύπτουσιν ὁλόκληρον τὸν Εὐαγ-
γελικὸν Αἰῶνα, παρέχοντα περιγραφὴν περὶ τῶν πει-
ρῶν καὶ περιστάσεων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καθ' ὅ-
λον τὸν Αἰῶνα, οὕτως αἱ Ἑπτὰ Παραβολαὶ ὁμοίως κα-
λύπτουσι τὸν παρόντα Αἰῶνα καὶ ἐξεικονίζουν διὰ
φορα στάδια ἀναπτύξεων, μεταξὺ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρί-
ου, ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιόδου.

Ἐπὶ πλέον, οὐχὶ μόνον αἱ Ἑπτὰ Ἐκκλησίαι, αἱ
Ἑπτὰ Παραβολαὶ καὶ ὡσαύτως αἱ Ἑπτὰ Σφραγίδες συγ-
χρονίζονται εἰς σημεῖον χρόνου, ἀλλ' ἐκάστη ἐκ τού-
των τῶν "Ἑπτὰ" περιγράφει ἐν λεπτομερείᾳ καὶ ἐκ
διαφόρων γωνιῶν, ἑπτὰ στάδια εἰς τὰς πεῖρας τῆς
τάξεως τῆς Βασιλείας, καθ' ὅλον τὸν Αἰῶνα. Ἡ ἐκκλη-
σία εἶναι ἡ τάξις τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐκλε-
γομένη κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα, ἥτις εἶναι οἱ
ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου. Οὗτοι κληθέντες ἐκ τοῦ κό-
σμου διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι οἱ
μελλοντικοὶ κληρονόμοι τῆς ἐρχομένης Βασιλείας.
Ἦτο πρὸς ὄφελος ταύτης τῆς τάξεως, ὅθεν, ὅτι ὁ
Κύριος ἔδωκε ταύτας τὰς παραβολὰς.

Εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ἐκκλησίας τῆς Ἐφέ-
σου ἔχομεν τὴν συγκριτικὴν ἀγνότητα τῆς Ἀποστολι-
κῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ εἰς τὸ τῆς Λαοδικείας ἢ τὸ
τελευταῖον στάδιον, ἀποκαλύπτεται χλιαρὰ κατάστα-
σις ἐνεκεν τῆς ὁποίας ἀποχωρίζεται ἡ ἀληθὴς τάξις
ἐκ τῆς ψευδοῦς. Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐπίσης, ἡ πρώτη
τούτων τῶν Ἑπτὰ παραβολῶν ἐξεικονίζει τὴν ἀγνότη-
τα τοῦ ἀγγέλματος τῆς Βασιλείας ὅπερ ἤρξατο μὲ
τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ κατὰ μέτρον πολὺ ἦτο ἀπηλλαγ-
μένον πλάνης καθ' ὃν χρόνον ἔζων οἱ Ἀποστολοι.

Ἡ ἐσχάτη ἐκ τῶν Ἑπτὰ παραβολῶν, ἐπίσης δεικνύει ἐν τῇ εἰκόνει τοῦ δικτύου καὶ ἐν τῷ χωρισμῷ τῶν καλῶν ἰχθύων ἐκ τῶν ἀχρείστων τοιούτων, τὸ ἔργον τοῦ θερισμοῦ καὶ τὸν καιρὸν τῆς συγκομιδῆς, ὅστις εἶναι ἀναγκαῖος πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως προετοιμασθῶσι τὰ τελευταῖα μέλη τοῦ σώματος διὰ τὴν Βασιλείαν, ὅπως ἀναγινώσκωμεν

" Τὸν δὲ σῖτον συνάξατε εἰς τὴν ἀποθήκην μου."
ΜΑΤΘ. ΙΓ:30.

Τὸ κύριον σημεῖον τῆς παραβολῆς τοῦ δικτύου κάμνει ἔμφασιν εἰς τὴν δρᾶσιν μεταξὺ τῆς τάξεως τῆς Βασιλείας κατὰ τὴν Δευτέραν Ἐλευσιν τοῦ Κυρίου τὸ 1872 μ.Χ. Τοῦτο τὸ σημεῖον τοῦ χρόνου σαφῶς δεικνύεται εἰς τὴν προφητείαν τοῦ Δανιήλ ὡς τὸ τέλος τῶν 1335 ἡμερῶν ὅποτε μεγάλη καὶ γενικὴ εὐλογία ἀνεμένετο νὰ ἐκιδανειλευθῇ εἰς τὴν τάξιν τῆς Βασιλείας. Οὐχὶ μόνον μεγαλειτέρα εὐλογία καὶ δὴ ἀλήθεια ἐμπνέουσα τὸν ἀκόλουθον τοῦ Κυρίου ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντησχοστῆς, ἀλλὰ ἡ γνῶσις, ὅτι ἡ ἐπὶ μακρὸν ἀναμενομένη ἐπιστροφή τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τέλους, κατέστη τετελεσμένον γεγονός καὶ ὅτι ὁ θερισμός, ἡ ἐναποθήκευσις ἤρχισε.

Τὸ δίκτυον τῆς παραβολῆς ἀντιπροσωπεύει τὴν κλήσιν τοῦ Εὐαγγελίου ὅπερ ἀπεστάλη ἐν τῷ κόσμῳ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Αἰῶνος, ἵνα συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῆς Τάξεως τῆς Νύμφης. Τὸ ὅτι ἔσυρον τὸ δίκτυον εἰς τὴν παραλίαν καὶ ἤρχισεν ὁ χωρισμός, δεικνύει, ὅτι ἀρκετὸς ἀριθμὸς ἐκλήθη διὰ ν' ἀποτελεσθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν Ἐκλεκτῶν. Ἀλλ' ὅταν ὁμῶς συνεπληρώθη πολλοὶ ἐκ τῶν κλητῶν ἀπεδείχθησαν ἀκατάλληλοι διὰ τὴν Βασιλείαν—τὰ ἀχρείστα ὀνάρια—καὶ ἐπομένως οἱ στέφανοι αὐτῶν ἀντικαθίστανται καὶ δίδονται εἰς ἄλλους ποιοῦντας τοὺς καρπούς τῆς Βασιλείας. Ἡ παραβολὴ ἔτι ἔχει τὴν ἐφαρμογὴν της εἰς τὰς ἡμέρας μας. "Κράτει τὸν στέφανόν σου.. Γίνου πιστός..." Αἱ Ἑπτὰ παραβολαί, ὅθεν, καλύπτουσιν ὅλον τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα.

ΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΡΑΥΓΗΣ

Δ Ε Η Σ Ι Σ

Τὸ πρόσωπὸν Σου, ὦ Θεέ,
Μὴ στρέψεις ἐκ τῶν ταπεινῶς
Προσερχομένων νῦν εἰς Σέ,
Καὶ δεομένων εὐλαβῶς.

---οοο---

Τῆς εὐσπλαχνίας Σου παντὶ,
Προσπίπτοντές Σοι εὐλαβῶς.
Ἡ θύρα εἶναι ἀνοικτὴ,
Ὁ Λόγος Σου εἶναι πιστός.

---οοο---

Γνωρίζεις Σὺ τὸ παρελθόν,
Τὸ μέλλον καὶ τὸ ἐνεστώς.
Πᾶν εἶναι, Πάτερ, φανερόν,
Ἐνώπιόν Σου ὡς τὸ φῶς.

---οοο---

Πύργος γενοῦ μοι ὀχυρὸς,
Ἠλπῖσα, Κύριε, εἰς Σέ,
Σὺ εἶς ὁ μόνος μου Θεός,
Ἄς μὴ κατασχυρθῶ ποτέ.

---οοο---

Ὁ κόσμος ἂν ἀντισταθῇ,
Καὶ κατ' ἐμοῦ ὁ Σατανᾶς,
Ρίψει τὰ βέλη τὰ πικρά.
Εἰς Σέ ἐλπίζω Λυτρωτά.

---οοο---

Ὡς ἄγριος κατακλυσμός,
Αἱ μέριμναι ἂν μὲ κτυποῦν,
Οἱ πόδες μου πᾶντ' ἀσφαλῶς,
Σ' εὐθεῖαν ὁδὸν περιπατοῦν.

---οοο---

" νοντα καρδίαν.

Ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου λαμπρὰ, φωτίζουσα
ὁφθαλμοῦς.

Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου, καθαρὸς, διαμένων
εἰς τὸν αἰῶνα.

Αἱ κρίσεις τοῦ Κυρίου ἀληθιναί, δίκαι-
αι ἐν ταυτῷ.

Πλέον ἐπιθυμητὰ παρὰ τὸ χρυσίον, μά-
λιστα παρὰ τὸ πλῆθος καθαροῦ χρυσοῦ,
καὶ γλυκύτεραι ὑπὲρ τὸ μέλι,

καὶ τοὺς σταλαγμοὺς τῆς κηρήθρας. Ὁ
δοῦλος σου μάλιστα νοθεύεται δι' αὐ-
τῶν. Εἰς τὴν τήρησιν αὐτῶν, ἡ ἀνταμοι-
βὴ εἶναι μεγάλη.

Τίς συναισθάνεται τὰ ἑαυτοῦ ἁμαρτήματα;
Καθάρισόν με ἀπὸ τῶν κρυφίων μου ἁμαρ-
τημάτων, καὶ ἔτι προφύλαξον τὸν δοῦλον
σου ἀπὸ ὑπερηφανιῶν. Ἄς μὴ μὲ κυριεύ-
σωσι.

Τότε θέλω εἶσθαι τέλειος, καὶ θέλω κα-
θαρισθῆ ἀπὸ μεγάλης ἀνομίας.

Ἄς εἶναι εὐάρεστα τὰ λόγια τοῦ στόμα-
τός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου,
ἐνώπιόν σου.

Κύριε, φρούριδν μου, καὶ Λυτρωτὰ μου."

---ooo---

Βαρφαρίται . -

" Διότι τοῦ Χριστοῦ εἴμεθα
εὐωδία πρὸς τὸν Θεὸν εἰς
τοὺς σωζομένους καὶ εἰς
τοὺς ἀπολλυμένους. . . "

Β. ΚΟΡ. β: 15.

ὦμεν εἰς τὰς τροπικὰς χώρας εἶπε τις,
καὶ ἔξωθεν του παραθύρου τῆς οἰκίας μου
βλέπω ν' ἀνθίζουν διαρκῶς τοῦ ἔτους ἄνθη δι-
άφορα καὶ τριανταφυλλιές. Τὰ τριαντάφυλλα εἶναι
ἔξοχα εἰς ὠραιότητα καὶ μαγευτικὰ εἰς τὴν ὄρασιν,
πλὴν δὲν εὐωδιάζουν οὐδόλως. Στεροῦνται ἀρώματος.
Μερικοὶ χριστιανοὶ εἶναι ὡς τὰ τροπικὰ τριαντά-
φυλλα. Ἀξιοῦν καὶ φαίνονται ὅτι εἶναι χριστιανοί,
πλὴν στεροῦνται τοῦ ἀρώματος τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι
θλιβερόν νὰ εἶναι τις ἐξωτερικῶς κατ' ὄνομα χρι-
στιανός, πλὴν πραγματικῶς νὰ στερῇται τοῦ Πνεύμα-
τος του Χριστοῦ. Δὲν δύναται νὰ μεταδώσῃ εἰς ἄλ-
λους τὸ ἄρωμα τῆς σωτηρίας ἐν Χριστῷ. Ἡ μετάδο-
σις εἰς ἄλλον εἶναι κάτι τι τὸ ὁποῖον ἔχεις ἐν-
τός σου, εἰς τὸ εἶναι σου. Δὲν δίδεις κάτι ὅπερ
δὲν ἔχεις. Ὅφειλομεν νὰ εἴμεθα πεποτισμένοι μὲ
τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ ἵνα τὸ ἄρωμα τῆς σωτηρίας
ἐν Χριστῷ μεταδίδεται καὶ εἰς τοὺς ἄλλους.